

# SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

23. ČÍSLO / XV. ROČNÍK

9 Kč (12Sk)

10. ČERVNA 2007

## Z obsahu:

**Po velké apoštolské cestě**  
Katecheze Benedikta XVI.  
při generální audienci  
23. května 2007  
- strana 2 -

**Maria a Nejsvětější**  
**Srdce Ježíšovo**  
Antonín Steeger  
- strana 4 -

**90 let od události**  
**ve Fatimě**  
Thomas Niggel OSB  
- strana 6 -

**Mariino volání**  
- strana 7 -

**Ďábel, smrt a peklo -**  
**tři tabu v církvi**  
Výňatky ze závěrečné  
přednášky na kongresu  
křesťanských manažerů  
v Lipsku  
- strana 8 -

**Svatost je radost**  
9. března uplynulo 150 let  
od smrti svatého  
Dominika Savia  
- strana 10 -

**Vzpomínka na Annu**  
**Bohuslavu Tomanovou**  
- strana 11 -

**Recenze knihy Josefa**  
**Hrdličky „Probud' se,**  
**citero a harfo“**  
- strana 14 -



**V**této generální audienci bych se chtěl zastavit u apoštolské cesty, kterou jsem vykonal do Brazílie ve dnech 9. – 14. května. Po dvou letech pontifikátu jsem měl konečně možnost odebrat se do Latinské Ameriky, kterou tolik miluji a kde ve skutečnosti žije většina světových katolíků. Cílem byla Brazílie, ale chtěl jsem obejmout velkou část latinskoamerického subkontinentu, a to také proto, že církevní události, která mě tam povolala, byla V. generální konference episkopátu Latinské Ameriky a Karibských ostrovů. (...)

### Světla a stíny evangelizace

Moje cesta měla především hodnotu úkonu chvály Bohu za zázraky, které vykonal pro národy Latinské Ameriky, za víru, která oduševňuje jejich život, a za jejich kulturu, která trvá více než 500 let. V tomto smyslu to byla pouť, která vyvrcholila ve svatyni Madony Aparecidy, hlavní patronky Brazílie. Téma vztahu mezi vírou a kulturou leželo vždy na srdci mým ctihodným předchůdcům Pavlu VI. a Janu Pavlu II. Chtěl jsem se k němu opět vrátit a upevnit církev, která je v Latinské Americe a na Karibských ostrovech na cestě víry, která je prožívána dějinami, lidovou zbožností a uměním v dialogu s bohatými předkolumbovskými tradicemi a pak s četnými vlivy z Evropy a dalších kontinentů. Jistě, vzpomínka na slavnou minulost nemůže ignorovat stíny, které provázely dílo evangelizace latinskoamerického kontinentu: není totiž možno zapomenout na utrpení a křivdy, které kolonizátoři způsobili indiánskému obyvatelstvu, jehož základní lidská práva byla často pošlapávána. Nicméně povinná připomínka těchto neospravedlnitelných zločinů, zločinů již odsouzených misionářů, jako byl Bartoloměj de Las Casas, a teology, jako František da Vittoria na univerzitě v Salamance, nám nemůže bránit v tom,

abychom děkovali za obdivuhodné dílo Boží milosti mezi národy v průběhu těchto staletí. Evangelium se stalo na tomto kontinentě nosným prvkem dynamické syntézy, která s různými předznamenáním a podle různých národů vyjadřuje vždy identitu latinskoamerických národů. Dnes v epoše globalizace se tato katolická identita představuje ještě jako nejprůměrnější odpověď, neboť je živena důkladnou duchovní formací a principy sociálního učení katolické církve.

Brazílie je velká země, která hájí hluboce zakořeněné křesťanské hodnoty, ale žije také nesmírnými sociálními problémy. Aby církev přispěla k jejich ře-

šení, musí mobilizovat všechny duchovní a morální síly svých společenství a hledat vhodné styčné body s jinými zdravými silami v zemi. Ke kladným stránkám patří jistě tvořivost a plodnost oné církve, ve které se rodí nová hnutí a nové instituty zasvěceného života. Neméně chválná je i oddanost četných věřících laiků, kteří se projevují velice aktivně v různých iniciativách podnícených církví.

### Obnova a smíření

Brazílie je také země, která může nabídnout světu svědectví nového rozvojového modelu: křesťanská kultura zde totiž může uvést v život „smíření“ mezi lidmi a stvořením, počínaje

## Po velké apoštolské cestě

obnovou osobní důstojnosti ve vztahu k Bohu Otci. V tomto směru je výmluvným příkladem „Farma naděje“, záchran-



ná síť společenství pro mladé, kteří chtějí vyjít z temného tunelu drog. Pro tuto farmu, kterou jsem navštívil a odkud jsem si odnesl hluboký dojem a uchovávám ji v srdci jako živou vzpomínku, je významná přítomnost kláštera sester klarisek. To se mi jevílo jako příznačné pro dnešní svět, který jistě potřebuje obnovu psychologickou a sociální, ale ještě více hluboce duchovní. Příznačná se stala také v radosti oslavovaná kanonizace prvního světce, brazilského rodáka fr. Antonia di Sant'Anna Galvão. Tento františkánský kněz z 18. století, veliký ctitel Panny Marie, apoštol Eucharistie a svatě zpovědi, byl nazýván ještě za života „mužem pokoje a lásky“. Jeho svědectví je dalším potvrzením, že svatost je ta pravá revoluce, která může dát do pohybu autentickou reformu církve i společnosti.

### Obětaví a věrní služebníci

V katedrále sv. Pavla jsem se setkal s brazilskými biskupy, nejpočetnější biskupskou konferencí světa. Dosvědčit jim podporu Petrova nástupce – to byl hlavní motiv mé mise, protože znám velké výzvy, jakým musí čelit hlásání evangelia v oně

*Pokračování na str. 12*

## Editorial

I když jsou nedělní čtení podle Novus ordo uspořádána tak, abychom je slyšeli vždy znovu v tříletém cyklu, evangelium o vzkříšení mládence naimské vdovy už jsme v neděli neslyšeli šest let, protože desátá neděle v liturgickém mezidobí často připadne do období oněch dvou týdnů, kdy je překryta Letnicemi nebo slavností Nejsvětější Trojice. Je to shodou okolností jeden z těch úryvků evangelia, které nám ukazují zcela konkrétně tak říkajíc lidskou tvář Božího Syna, hluboký, nám blízký soucit jeho lidského i božského srdce. Ježíš dvakrát ze soucitu nasytil zástupy, jednou ze soucitu vzkřísil mrtvého mládence a dvakrát o soucitu mluví v podobenstvích: o soucitem Samaritánu a o bezcitem bohačím. Soucit Ježíšova Srdce však dokazují i jeho lidské slzy, které skanuly po jeho tváři, když stanul u Lazara hrobu a když spatřil své milované město a uvědomil si jeho budoucí osud.

Letos máme štěstí, že čtení o Ježíšově soucitu, který vrátil mrtvému mládenci život, připadá právě na neděli, která je jakoby mostem mezi velice spřízněnými slavnostmi Těla a Krve Páně a Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, neboť jsou to po výtce svátky Božího nekonečného soucitu a slitovnosti s člověkem. Tato neděle má v původním římském kalendáři své pevné místo jako 2. neděle po seslání Ducha Svatého (1. neděle je Slavnost Nejsvětější Trojice) a čte se o ní úryvek z 2. listu sv. apoštola Jana, který naléhavě apeluje, abychom následovali příklad Božího soucitu a měli soucit se všemi lidmi: *Když má někdo majetek a vidí, že jeho bratr je v nouzi, a zavře před ním své srdce, jak v něm může zůstat Boží láska? Děti, nemilujme slovem a jazykem, ale činem.* Bohužel najdeme kolem sebe více soucitu se zvířaty než s lidmi. I tam, kde bychom to nejméně předpokládali.

## Soucité Boží Srdce

Zamyšlení nad liturgickými texty  
dnešní neděle

*Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto.*

Zástup, který provází Pána, roste s každým jeho divem. Je však mezi těmito lidmi také mnoho zvědavců. Ty se připoj k jeho družině nikoliv jako jeden z těch, kteří vyhledávají senzace, ale jako jeho učedník, který se učí z Ježíšových slov i z jeho osobního příkladu. Nechod proto za Pánem bez náležité přípravy a usebranosti. Vyprošuj si i dnes učenlivé a pokorně věřící srdce.

Proti zástupu provázajícímu Ježíše vychází z brány ještě větší dav. Jako by mu vycházelo vstříc celé město. Jistě by si to zasloužil, ale tyto lidi sdružil jiný, velmi smutný důvod. Spolu s ovdovělou matkou vynášejí ke hrobu jejího jediného syna. Není to skličující? Jak hluboký je zármutek této nešťastné ženy, tak velká je solidarita tohoto městečka, které svou spontánní účastí vyjadřuje svůj soucit a podporu zarmoucené matce. Oč větší a těžší by byla její náhlá tragická osamělost, kdyby její sousedé zůstali neteční a nevšímají k jejímu krutému osudu!

Odkud se bere v člověku tato vnímavost k cizí bolesti? Je to odraz význačného rysu Boží dobrotivosti, který sám člověk probudil v Bohu tím, že na sebe svou neposlušností uvalil největší neštěstí. Strhl tak na sebe utrpení, bolest, nemoci a smrt. Nejdříve - oklamán a sveden touhou *být jako Bůh* - dostal strach a skryl se hanbou před ním, když uslyšel jeho hlas, protože v Boží blízkosti rázem poznal, že žádným bohem není. Tehdy se poprvé stalo, že *Pán ho uviděl a bylo mu ho líto*. Viděl v prvních lidech nejen provinilé prarodiče, ale všechnu bídu, kterou od této chvíle lidstvo valí těžce před sebou, bídu, kterou Bůh nikdy nechtěl, ale která je zákonitým důsledkem zvratu, jaký do řádu všech hodnot vnesla lidská vina.

Smuteční průvod, který právě potká vás u městečka Naim, je součástí oněch smutných důsledků. Kdykoliv se Pán dívá na bolest člověka, kterého chtěl stvořit pro štěstí, je mu ho nesmírně líto. Ale tento Boží soucit není planý cit ani prázdňé slovo. Boží soucit aktivuje Boží všemohoucnost. Z onoho soucitu po prvním pádu v ráji se zrodil božský plán spásy.

A v souladu s tímto plánem Bůh sám sestoupil na zem, aby se zde zblízka setkával s lidskou bídou a učinil jí konec. Z tohoto soucitu se zarmoucenou vdovou se rodí také dnešní veliký Ježíšův zázrak.

„*Neplač, matko. Neumíš si vůbec představit, jak nesmírně Boha pálí každá lidská slza.*“ Proč musí plakat tvor, kterého Bůh stvořil k radosti a blaženosti? Kdykoliv pláčeš, Ježíš se zastavuje nad příčinou tvé bolesti, jako stanul nad márami u bran města Naim, a prosí tě: *Neplač*. Protože Boží slovo není nikdy prázdňé slovo, můžeš si být jist, že Bůh ví, proč to říká: udělá všechno, aby setřel slzu z tvého oka. I když se ti bude zdát, že to bezprostředně nevidíš, spolehni se svou vírou na jeho božskou lásku a moc.

Abys poznal, že jeho moc v boji s bolestí a zlem skutečně nezná hranic, dotkne se Ježíš mář. Ti, kteří je nesou, se zastaví, protože tady jejich smutný pochod opravdu skončí. Celý průvod stanul v napjatém očekávání.

*Chlapče, slyšíš mě? Vstaň!*

Chlapec se posadí a nechápe, co se s ním děje, v úžasu hledí na svého dobrodince i na velké zástupy, které se tu setkaly, a mluví ve zmatku, protože neví, co by řekl. Matka ho mrtvého odevzdala Bohu, a Ježíš ho vrací živého té, která ho oplakává.

Pán ti tu vlastně prozrazuje, že hluboký Boží soucit s člověkem je něco jako jeho slabá stránka. Dává sám sebe lidem k dispozici více, než si vůbec zaslouží, ale když právě pro tuto svou „slabost“ je k nim tak štědrý a velkodušný, jistě právem očekává, že pro podobnost s Bohem, pro kterou byli stvořeni a kterou nesou v sobě, i oni na sobě osvědčí tento vzácný Boží rys. Člověk, který je slepý a hluchý k cizímu neštěstí, potlačil a zmařil v sobě spolu se soucitem i významnou a vlastně podstatnou součástí Božího obrazu a zpronevěřil se smyslu, pro který byl stvořen.

Blahopřej šťastné matce k její nečekané radosti. Slzy z její tváře sice nezmyly, ale zcela se změnil, protože teď pláče radostným dojetím. Vysvětlí jí, kdo je Ten, který jí vrátil její milované dítě, a chval spolu se zástupy Boha za jeho veliké skutky. Pamatuj, že můžeš mít na nich podíl i ty, kdykoliv setřeš slzu z lidské tváře.

*Bratr Amadeus*

<sup>(1)</sup> srov. Gn 3,5

## Liturgická čtení

### 1. čtení - 1 Král 17,17-24

Jednoho dne onemocněl syn vdovy, u které Eliáš bydlel. Jeho nemoc byla tak těžká, že vydechl duši. Tu řekla matka Eliášovi: „Co mi chceš, muži Boží? Přišels ke mně, abys mně připomněl mou vinu a usmrtil mi syna?“

Eliáš odpověděl: „Dej mi svého syna!“ Vzal ho z jejího klína, odnesl do horní světnice, kde bydlel, uložil ho na svoje lůžko a vzýval Hospodina: „Hospodine, můj Bože, stihneš neštěstím i tuto ženu, u níž jako host přebývám, že dáváš jejímu synu zemřít?“ Pak se třikrát natáhl po délce přes dítě a vzýval Hospodina: „Hospodine, můj Bože, prosím tě, ať se vrátí duše tohoto dítěte do něho!“

Hospodin vyslyšel Eliášovu prosbu a duše se vrátila do dítěte, i ožilo. Eliáš vzal dítě a přivedl je z horní světnice dolů do přízemí a odevzdal ho jeho matce se slovy: „Pohleď, tvůj syn je živ!“

Žena řekla Eliášovi: „Teď tedy vím, že jsi muž Boží a že Boží slovo v tvých ústech je pravdivé!“

### 2. čtení - Gal 1,11-19

Prohlašuji vám, bratři, že evangelium, které jsem vám hlásal, není dílo lidské: já jsem ho nepřijal ani se mu nenaučil od nějakého člověka, ale ze zjevení Ježíše Krista.

Slyšeli jste přece, jak jsem se kdysi choval, když jsem byl ještě židem: pronásledoval jsem Boží církev, že to přesahovalo všechny meze, a snažil jsem se ji zničit. V horlivosti pro židovství jsem ve svém národě předstihoval mnoho svých vrstevníků, protože jsem byl daleko více než oni zaujat zvyklostmi po předcích.

Bůh si mě však už v lůně mé matky vybral a svou milostí povolal a rozhodl, že mi zjeví svého Syna, abych o něm kázal radostnou zvěst pohanům. Neradil jsem se hned s lidmi ani jsem nešel nahoru do Jeruzaléma k těm, kteří byli apoštoly přede mnou. Odešel jsem do Arábie a pak se zase znovu vrátil do Damašku. Za tři roky potom jsem se odebral do Jeruzaléma, abych z vlastní zkušenosti poznal Petra, a pobyl jsem u něho patnáct dní. Z ostatních apoštolů jsem však viděl jen Jakuba, bratra Páně.

### Evangelium - Lk 7,11-17

Ježíš šel do města - jmenovalo se Naim. Šli s ním jeho učedníci a velký zástup. Když se přiblížil k městské bráně, vynášeli právě mrtvého; byl to jediný syn, a jeho matka byla vdova. Z města ji doprovázel velký zástup. Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: „Neplač.“ Přistoupil k mářám a dotkl se jich. Ti, kdo je nesli, se zastavili. Řekl: „Mládenče, pravím ti, vstaň!“ Mrtvý se posadil a začal mluvit. Ježíš ho vrátil jeho matce. Všech se zmocnila bázeň, velebili Boha a říkali: „Veliký prorok povstal mezi námi“ a „Bůh navštívil svůj lid!“ Tato zpráva o něm se roznesla po celém Judsku i po celém okolí.

**K**dykoliv Bůh koná velké divy své lásky, vždy se obrací podle svých nevýslovných úradků od věčnosti na Marii.

Když kladl základy světa a tvořil ho v jeho plnosti, Maria se vznášela před jeho zrakem a hrála si k radosti božské tváře na okrsku zemském. Pohled na ni byl spoluurčující pro plán stvoření světa. Všechno bylo stvořeno kvůli Kristu. Ale Maria od věčnosti splývala s Kristem v jistém smyslu v jedno, tak jako splývá matka s dítětem. Bez Marie by nebylo Krista, a proto Maria tvoří po Kristu druhý největší ideál stvoření. Matka se Synem, tak jako s ním nyní trůní nade vším stvořením, byla již před počátkem času po boku Otce, Syna a Ducha Svatého jako lesk a středobod, a tedy také jako poslední cíl všeho stvoření.

Ona se svým božským Dítětem, Prvorozeným všeho tvorstva, byla představena andělům, jakmile byli stvořeni, jako budoucí Královna, neboť je Matkou všeho klanění hodného Krále. Matka a Dítě měly být prubířským kamenem jejich svatosti, a proto také pramenem jejich blaženosti. Zatímco mnozí ztroskotali na tomto požadavku božské lásky, miliony a miliardy vděčí za svou blaženost této Matce a jejímu Dítěti.

Byla stvořena koruna všeho stvoření. Ale Satanovou intrikou lidé upadli do hříchu. Bohu se zželelo, že stvořil člověka. Mohl jej rozdrtit na prach a zničit, jak to žádala jeho spravedlnost. Ale nestalo se tak. Učinil si násilí a zachránil tvora v jeho bytí v očekávání věčné spásy. Proč? Protože jeho milosrdenství ukázalo jeho zraku v dálce Vykupitele a vedle něho silnou Ženu, která rozdrtila hlavu Hada, a tak bude člověk osvobozen. Maria, která rozdrtila hlavu Hada, je u toho, když se prosazuje velké úsilí Boží lásky.

Celý Starý zákon, ve kterém Bůh připravoval a předznamena-

## Maria a Nejsvětější Srdce Ježíšovo

val úsilí své lásky v Novém zákoně, stále provází Ježíšův stín také stín Mariin.

Nyní došlo k projevu úsilí božské lásky, ke které se všechno dosavadní úsilí vztahuje a ze které bude pramenit všechno budoucí, jak apoštol vystihuje krásnými slovy: *Zjevila se mezi námi Boží dobrotá a slitovnost*, a tehdy teprve vstupuje Maria v plnost do své role.

„Anděl Páně přinesl Marii poselství. Maria řekla: *At se mi stane podle tvého slova*, počala z Ducha Svatého a Slovo se stalo tělem.“

Duch Svatý sestoupil a pouhou silou své všemohoucí vůle vytvořil z těla a krve Panny Marie lidské tělo Ježíše Krista, vdechl mu lidskou duši a v tom okamžiku přijal Boží Syn tak zářačně vytvořenou lidskou přirozenost. Tak jako v člověku tvoří tělo a duše jedinou oso-

bu, tak se v Kristu božská a lidská přirozenost spojují v jediné osobě, a to svaté, co se narodilo z Marie Panny, je skutečný Boží Syn.

Je to veliké tajemství, které si každoročně připomínáme 25. března o slavnosti Zvěstování. To je tedy ten velký den, kdy vzniklo lidské srdce Bohočlověka. Začal tělesný život našeho Vykupitele a začalo bít jeho Srdce. Jeho pohyby a jeho tlukot udržovaly po dobu třiatřiceti let tento vzácný život. Toto Srdce bylo činné při každém jeho kroku, při každém jeho slovu a při každém jeho díle. S jeho posledním úderem skončil i Ježíšův pozemský život. Ale o velikonočním ránu, když opět slavně vstal, počalo toto Srdce opět svou činnost a pokračuje v ní v jeho slávě a v jeho oslaveném stavu přiměřeným způsobem a už nikdy bit nepřestane.

Není srdce, které by se mohlo rovnat tomuto Božskému Srdci v důstojnosti a přirozených přednostech.

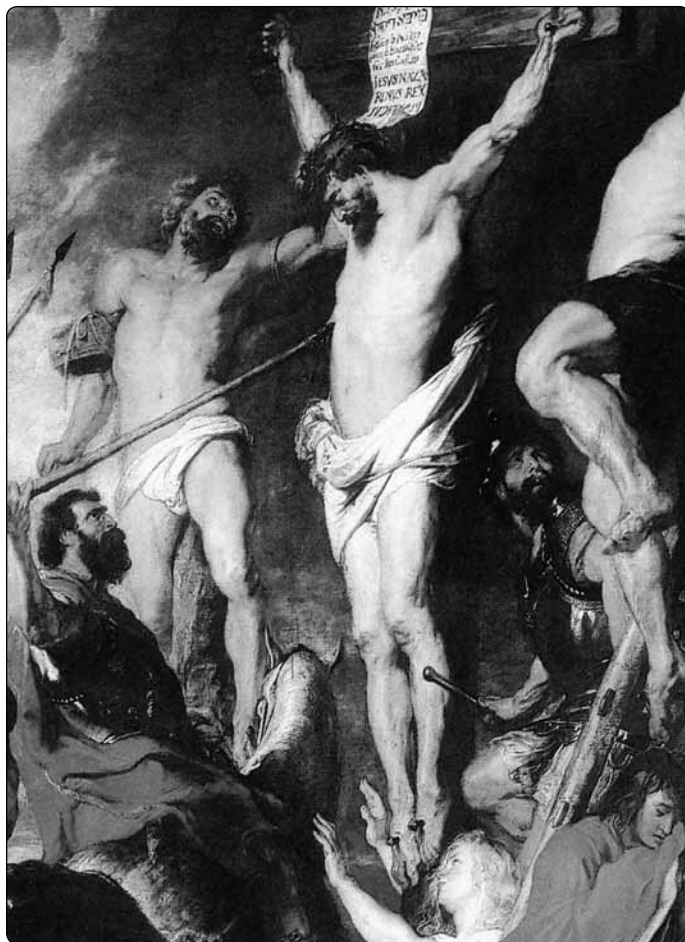
Prapředkem vtěleného Božího Syna byl z mateřské strany král David, od něhož pochází Maria. Proto mu jeho současníci říkali „Davidův syn“. Jeho svaté Srdce tedy pocházelo z královské krve a krev, která koluje v tomto srdci, je krev královská. Je to tedy svým původem skutečně královské Srdce. Ale toto Srdce má ještě jednu zcela zvláštní přednost, že bylo utvořeno všemohoucí tvůřivou vůlí Svatého Ducha v lůně nečistší Panny.

A toto Srdce bylo v okamžiku početí zasvěceno a určeno, aby se stalo jako nejvznešenější část nejsvětějšího těla obětí za spásu světa. Ó, vznešenosti Božského Srdce!

Ježíšovo Srdce je nádobou drahocenné Krve, kterou bude celé lidstvo opět smířeno s Bohem a dostane se mu hojných milostí.

Komu děkujeme za tento tak vzácný dar? Děkujeme za něj věčnému Otci, který vydal svého jednorozeného Syna, aby v dobrovolné lásce sestoupil a stal se člověkem a učinil tak lidské srdce svým Srdcem. Děkujeme za to Duchu Svatému, který je utvořil obdivuhodným způsobem v mateřském lůně. Ale děkujeme za to také požehnané Panně Marii, která s vírou a dobrovolnou poslušností přivolila, aby se stala Matkou Spasitele. Je to tedy po všech stránkách dílo a dar nejvznešenější, nejsvětější a nejvyšší lásky.

*Slovo se stalo tělem.* Spasitel leží v jeslích v Betlémě, pastýři přicházejí a nacházejí Dítě a jeho Matku. Přicházejí tři Králové a nacházejí chlapce s jeho Matkou. Ježíš se legitimuje při nástupu svého veřejného učitelského úřadu jako božský vyslanec a jako Bůh prvním zázrakem v Ká-



ně a jeho Matka je u toho. Ježíš naplňuje svůj kněžský úřad skrze svou oběť na kříži a u kříže vidí své místo také Maria, jeho Matka. O Letnicích sesílá Vykupitel na kříži zaslouženého Ducha svým apoštolům ve Večeřadle a Ježíšova Matka je u toho. Ježíš sedí po Otcově pravici jako nejvyšší Král nebe a země a vedle něho zaujímá své místo i Maria se svým tělem i duší jako Královna nebe a země. Není projevu Boží lásky, při kterém by nesehrávala svou roli také Maria.

Posledním projevem své božské lásky nazývá sám Ježíš zjevení svého Nejsvětějšího Srdce. I u něho musí být tentokrát přítomná Maria. Nejsvětější Panna Maria sehrávala při zavedení, zdůvodnění a rozšíření úcty k Božskému Srdci obzvláště důležitou roli. Ona to byla, kdo svatému Františku Saleskému vyžádal zjevení Božského Srdce jako oporu řádu, který založil. Neposkrvněná Matka Boží poukázala dokonce výslovně na Srdce Božího Syna. 2. června 1688 odhalil Ježíš svatě Markétě Marii Alacoque své nitro. Tam spatřila Nejsvětější Srdce Ježíšovo na planoucím trůně a jeho rána vysílala jasné paprsky. Tu povolala nejsvětější Panna sestry Navštívení Panny Marie k úctě Božského Srdce a současně jim vysvětlila záměry věčného Otce při tomto novém zjevení svého Milosrdenství. Věčný Otec vložil všechnu špínu hříchů lidí do smrtelného těla svého vtěleného Syna a ten je v době třiatřiceti let v žaru ohně své lásky očistil... Její Syn miluje řád Navštívení a chce ho oblažit především tímto zjevením.

Vedle Sdružení Nejsvětějšího Srdce bylo založeno Sdružení Naší milé Paní od Nejsvětějšího Srdce. Tato sdružení nás vybízejí, abychom ještě hlouběji pronikali do vztahu, v jakém jsou Srdce Ježíšovo a Srdce Panny Marie.

Je to podobný vztah, v jakém jsou srdce matky a srdce dítěte. Srdce je zdrojem života, z něho proudí krev a vrací se zpět,

aby znovu oživena znovu z něho proudila. Co však je matka? Je pro dítě zdrojem života, je svým způsobem pro dítě srdcem, odtud ta velká podobnost mezi matkou a srdcem.

V mateřském srdci přebývá celé bohatství mateřských citů. Matka se jeví jako personifikované srdce dítěte. Proto je Maria v jistém smyslu živým zosobněním Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, které vyjadřuje jeho mírnost, jeho milosrdenství. Maria nám představuje ryzí, čisté milosrdenství teplého, lásku vydechujícího Nejsvětějšího Srdce. Pohledme např. na obraz svatby v Káně. Zde sehrává Maria roli soucitného srdce: *Nemají vína!*, zatímco Ježíš poukazuje na své vyšší poslání slovy: *Co mi chceš, ženo, ještě nepřišla moje hodina!* Hříšníku, ať jsi kdokoliv, svěť se Marii, přiblíž se k ní se svými prosbami, a máš ve svých rukou Ježíšovo Srdce. Hleď, sklání se k tobě, naslouchá ti, vyslyší tě a zachrání. Jak by mohl Syn nevyhovět své Matce? Odporoval by vlastnímu Srdci.

To je smysl krásného titulu „Naše milá Paní od Nejsvětějšího Srdce“. Po titulu Matka Boží není krásnějšího, který by jí její věřící děti mohly udělit. Nemůže být sladší a současně účinnější myšlenky, než že máme ve své moci Nejsvětější Ježíšovo Srdce skrze Srdce Mariino. V nejvíce bezútešné situaci, v nejzoufalejší nouzi vzývej proto s důvěrou: „Naše milá Paní od Nejsvětějšího Srdce, pros za nás!“

#### **Maria – žákyně Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**

Mariino srdce bylo skrze nejčistší a nejhroučnější lásku tak spojeno s Božským Srdcem jejího Syna, že nemohla být od sebe oddělena žádnou mocí. Pannská Matka Boží tvořila se svým klaněním nejhodnějším Synem v jistém smyslu jen jedno srdce.

Mezi Nejsvětějším Srdcem Ježíšovým a Srdcem Panny Marie panovala hluboká shoda a ta-

to shoda ustavičně rostla. Neboť čím více Maria milovala Ježíše, tím více se cítila puzena být mu podobná a tím více pronikala do Ducha jeho Srdce a tím zase byla její láska stále horoucnější a světlejší. Tak se setkávají dvě Srdce, jedno jako kontemplující a druhé jako předmět kontemplace. Nejsvětější Srdce Ježíšovo jako zářící slunce, a Mariino Srdce jako ohnisko, ve kterém se paprsky tohoto slunce soustřeďují. Nejsvětější Srdce Ježíšovo jako živoucí pravzor nadpřirozené krásy a svatosti a Srdce Mariino jako dokonalé zrcadlo, ve kterém se tento obraz dokonale odráží.

Můžeme si snadno představit, jaký úžas musel naplňovat Matku Boží, když stále více pronikala do onoho chrámu, ve kterém přebývá veškerá plnost božství, ve kterém je spojena božská a lidská přirozenost v jediné osobě.

Jak musela být uchváćena čistotou, svatostí, vznešeností a odleskem téhož božství! Jaká touha v ní musela vzniknout, když spatřila, co svatého a neporušeného do sebe přijímá a co napodobuje.

Její tělo, její odpovídající láska k Nejsvětějšimu Srdci Ježíšovu byly nadpřirozené a zcela očištěné ode vši pozemské poskvrny, její láska byla v nejvyšší možné míře nezištná a ochotná k oběti. Z lásky ke svému božskému Synu zřikala se od svého božského Syna uspokojení své čistě přirozené lásky a hledala jen slávu nebeského Otce a spásu lidstva.

Božský Spasitel se na kříži zřekl veškeré útěchy; jeho odevzdání šla tak daleko, že obětoval i svůj pocit nejvyšší a nejvznešenější útěchy, útěchy od svého nebeského Otce, takže mu Otec již svým způsobem nebyl Otcem, nýbrž jen Bohem, a proto zvolal: *Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?* Stejně tak se zřekl útěchy, kterou mu mohla připravit přítomnost jeho tak velice milované Matky. Nenazývá

ji matkou, ale ženou a postupuje ji současně vykoupenému lidstvu jako nejdražší odkaz, když říká: *Ženo, to je tvůj syn; Synu, to je tvá matka.*

Tato nejdokonalejší odevzdání byla pro milujícího Vykupitele daleko bolestivější než tělesné mučení. Ale v přemíře své lásky byl připraven k jakémukoliv oběti.

Na druhé straně nebylo pro milující Matku nic bolestnějšího než obětovat svého božského Syna za hříchy lidstva a vzdát se svým způsobem všech svých nároků na něho. Ale protože její láska byla podobná lásce Syna, protože její láska k Synovi nevycházela z pouhé sebelásky, byla i ona ochotná podstoupit největší, nejtrpčí a nebolešnější oběť, oběť, která ji zařadila nejen do počtu mučedníků, ale učinila z ní Královnu mučedníků.

Tak bylo co nejnvtířněji spojeno Srdce Mariino s Nejsvětějším Srdcem Ježíšovým láskou a shodou, a proto můžeme Marii právem jmenovat první a nejpřednější žačkou Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Z tohoto důvodu není možno oddělovat úctu k Božskému Srdci od úcty k nejčistšímu Srdci Panny Marie. Nemůžeme opravdu obdivovat předností Božského Srdce, pokud se necítíme současně puzeni, abychom obdivovali Mariino Srdce, které na sebe přijalo všechny tyto přednosti věrným následováním. Nemůžeme Božské Srdce Ježíšovo opravdu milovat, aniž bychom zahořeli láskou k onomu Srdci, které se s tímto Srdcem dokonale sjednotilo. Nemůžeme Srdce Ježíšovo opravdově uctívat, pokud současně neuctíváme neposkrvněné Srdce jeho první ctitelky a nejvěrnější žačky.

Úcta k Srdci Panny Marie je tak říkajíc přirozeným odrazem úcty k Božskému Srdci, tak jako se Nejsvětější Srdce zrcadlí v Srdci Mariině.

*Z knihy Das Goldene Herz-Jesu-Buch*

**N**ikdy se nesmí zapomenout na muže, kteří se 20. června 1944 pokusili o atentát na Vůdce. Bylo to povstání svědomí. A přece mohlo být tomuto osudu a vůbec celé válce zabráněno, kdybychom byli uposlechli poselství Matky Boží, které jsme slyšeli ve Fatimě před 90 lety:

*Když uděláte to, co vám říkám, budete mít mír.*

Bylo to adresováno především katolické církvi. Ona je vyvolený národ a být vyvolená znamená být přijata do služeb. Skrze katolickou církev mohl být zachráněn mír také pro jiné národy. Znamením, jak vážně to Matka Boží myslela, jsou portugalská biskupové. Oni ve své zemi Pannu Marii poslechli, včas zasvětili zemi Matce Boží a byli uchráněni války. Původně chtěli spojenci osvobodit Francii přes Portugalsko a Španělsko, ale nakonec zvolili obtížnější cestu: vyloďili se v Casabance v severní Africe a otevřeli v Itálii druhou frontu.

Podmínky Matky Boží byly: růženec, zasvěcení, které musí být nejen provedeno, ale také prožíváno, fatimské kající pobožnosti pěti prvních sobot. Kdo tuto pobožnost vykoná, tomu slíbila svou účinnou pomoc v hodině smrti. To řekla sestra Lucie v Pontevedra v roce 1925.

V červnu 1917 se Matka Boží vrátila k motivu smíru, a to ve formě imperativu: „Obětujte se za hříšníky a říkejte často:

*Můj Ježíši, z lásky k tobě a za obrácení hříšníků, na odčinění za urážky, kterých se dostává Neposkvrněnému Srdci.“*

Vizí pekla podtrhla vážnost situace. Slibuje mír, když poslechneme, jinak Rusko rozšíří své hereze po celém světě, což se s materialistickým světovým názorem skutečně stalo. Jedním ze znamení je celosvětové rozšíření potratů. Jako výzvu přeje si Matka Boží, aby po každém desátku růžence byla přidána krátká modlitba, která jasně zdůrazňuje, že existují hříchy, nebe a pek-

## 90 let od událostí ve Fatimě

lo, ale také Boží milosrdenství, které nechce smrti hříšníka. Kolik je kněží, kteří tuto modlitbu stále nechtějí!

Biskup Rudolf Graber z Řezna, který poznal význam Fatimy a kterému se pro jeho mariánskou úctu vysmívali, dokonce

ho očerňovali, řekl velmi závažná slova, která musíme mít stále na paměti:

„Když vím, že země má být zničena, nebo má být zničeno několik národů, když na druhé straně vím, že to může být odvráceno modlitbou, pokáním a smí-

### POKLADY STARÉ LATINSKÉ LITURGIE JSOU PRO VŠECHNY

Na konferenci latinskoamerických biskupů vystoupil prezident komise Ecclesia Dei kardinál Castrillon Hoyos. Informoval přítomné biskupy o záměru papeže umožnit slavení mše svaté a svátosti podle bohoslužebných knih, které promulgoval papež blahoslavený Jan XXIII. O liturgii, která byla v roce 1970 pozastavena, existuje velký zájem. Z toho důvodu se papež domnívá, že nadešel čas umožnit přístup k této liturgii a učinit z ní „zvláštní formu jediného římského ritu“.

To neznámá krok zpět před rok 1970. „Je to spíše velkodušná nabídka Kristova zástupce, který chce dát celé Církvi k dispozici velké poklady latinské liturgie, která po celá stáletí živila duchovní život tolika generací.“ „Svatý otec chce zachovat nesmírné duchovní, kulturní a estetické poklady tradiční liturgie.“

Kardinál přitom poukázal na velmi dobré zkušenosti s těmi společenstvími, která dostala povolení k tomuto ritu, jako je např. Institut sv. Filipa Neri v Berlíně. V evidenci komise Ecclesia Dei je 300 kněží, 79 řeholníků, 300 řádových sester, 200 seminaristů a několik set tisíc věřících. K Bratrstvu Pia X. patří 4 biskupové, 500 kněží a 600 000 věřících.

Zvláště ve Francii, USA, Itálii, Skandinávii, Austrálii a v Číně roste zájem mladých o tento starý ritus.

### ODMÍTNUTÝ POTRAT

Mladá irská dívka, kterou média označila jako „Miss D“, dostala nejdříve soudní povolení odebrat se do Velké Británie k potratu, protože její dítě má těžký defekt mozku a lebky a nebude schopné života. Dívka si to však rozmyslela a prohlásila, že chce dítě normálně porodit a pak odnést domů a pohřbit jako své první dítě. Zvolila pro ně už dokonce jméno. „Cítím, že je to normální lidská bytost. Pro mne toto dítě znamená celý svět.“

### HEREC PROTI POTRATŮM

31letý mexický herec Edoardo Verastegui se nebojí, že ho veřejnost odmítne proto, že vystupuje jako rozhodný odpůrce potratů. Prohlásil, že je velice frustrován tím, co se v Mexiku děje. Podle jeho názoru zde došlo k velké mediální manipulaci ve prospěch potratů. Ale zákon se nemůže opírat o lež. Potrat je zločin, to je vědecky dokázaná věc. Potraty jsou strašný holokaust, při kterém jsou miliony nevinných lidí „legálně“ usmrcovány. „Nechejte ženu, ať si se svým tělem dělá, co chce. Ale co dítě, které nemá hlas a nemůže se bránit?“

rem, zasvěcením Srdci Ježíšovu a Neposkvrněnému Srdci Matky Boží, a to vše spojeno s denní modlitbou růžence, jak to Maria v roce 1917 ve Fatimě žádala, pak je mojí svatou povinností tento prostředek nasadit. A když to zanedbám, stávám se spoluvínikem na zničení a utrpení národu. Ustat v modlitbě, pokání a smíru – říkám to s posvátnou vážností – je zločinem proti lidstvu.“

Při pátém zjevení v září slíbila Maria, že přijde spolu se svatým Josefem a s Ježíškem. Svatá Rodina! Není to poukaz na místo, kde dojde k zničujícímu průlomu nepříteli do naší společnosti? Zničení rodiny, která může být zachráněna jen zachováním rodiny jako svátosti, aby se rodina stala domácí církví.

13. října 1917 plní Maria svůj slib a vyvolá pro mnohé otřesný sluneční zázrak. Podtrhuje to slovy:

*Lidé se musí polepšit a prosit za odpuštění hříchů.*

Posledními slovy, která napínají luk až do posledku, je varování:

*Nesmíte urážet Pána, kterého jste už tak velice uráželi.*

Ať to zní jakkoliv nepravděpodobně, jak významné to je, jestliže srovnáme tyto výroky se znamením draka. Můžeme vyslovit teologický axiom: mariánská úcta upadá výrazně všude tam, kde je popírán ďábel. Ta, která drtí hlavu Hada, je odsouvána tam, kde už Hada neberou vážně.

7. listopadu se znamení draka stalo viditelným: Lenin vyhlásil světovou revoluci. Žádné hnutí nevzalo tak vážně větu: *Bůh neexistuje.*

Program komunismu je přesně to, o co se pokouší padlý anděl. Chce zničit Boha v lidském srdci a skoncovat tak s Božím královstvím na zemi. Je to rouhavý plán namířený proti Bohu, jak to řekl papež Pius XII.: *Ateistický komunismus je intrinsece malum* – až do nejhlubší podstaty zlo.

Z-sks-20/2007 přeložil -lš-



**N**espěte, moje děti, buďte květy nebes, vyrůstajte vzhůru jako nebeské dědictví!

Je to moje největší radost, když může být můj Syn poznáván až do hlubin své nesmírné lásky a pomoci a když se mu proto klanějí srdce, která ho milují, ctí a vzdávají mu díky.

Myslete na to, co Ježíš učinil s vámi, které si shromáždil. Nevýslovná je milost, kterou vám projevil. Jak by měla být vaše srdce plná vděčnosti, plná odevzdanosti, plná obětavosti! Ne všichni pochopili, co to znamená žít v takové milosti, a nedoceňují to. Jak mnoho lidského stojí ještě mezi vámi a láskou vašeho Spasitele! Máte být všichni bohatě obdarováni, abyste vzešli jako květy, které rozkvetly a voní k slávě Boží, k jeho radosti.

Mějte tento překrásný obraz před očima. Když se nyní díváte do přírody, vaše srdce jásá radostí nad množstvím květů, nad rozmanitostí každého z nich. Každý květ je jiný a svým způsobem je to zázrak z lásky k Otci. Zadívejte se na ně! Rozjímejte o nich zbožně a s vděčností a žehnejte je, celou přírodu. Žehnejte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Vyprošujte požehnání pro růst v přírodě.

A nyní zpět k mému obrazu, protože i vy máte být květiny. Dívejte se zrakem Otce, který vás stvořil z lásky, udělal z vás vznešené tvory, kteří stojí nade vším, chrání vás a pečuje o vás, což by mělo působit růst, který kypí láskou a oslavuje Otce, za všechno mu děkuje, spojuje se s ním v modlitbě, jak vám to Ježíš ukázal.

Máte být květy nebes, jeho obdivuhodná stvoření, která v lásce a odevzdanosti k němu vyrůstají jako dědictví nebes. Měli jste být jeho největší radostí, vybaveni svobodnou vůlí, milovat ho, uctívat, děkovat mu a prosit o milost pochopení. Otec vám chtěl všechno dát. Měli jste být jeho dětmi, květy nebes na zemi. Z duchovního po-

## Mariino volání

hledu, každý se svou krásou, ve své jedinečnosti, vybavený dary milosti, talenty, Boží láskou, která všechno řídí a vede.

Pohleďte opět na květiny ve vašich zahradách, na polích a stráních, na stromy a keře a dívejte se, jak spolu žijí v míru, jak vám působí radost, pokud je vaše srdce pro ni otevřené. Pomyslete na to, jak je můžete spravovat, jak můžete čerpat z přírody, jak máte možnost zasévat semena, zúrodnovat půdu, utvářet ji podle svých plánů jako krásnou a výnosnou, a uvědomte si, jak musíte prosit o požehnání, když se má všechno dobře podařit.

Nyní se podívejte na stvoření, která Bůh předal této zemi. Co se z toho stalo? Máte oči k vidění a srdce, abyste cítili, a víte o bolesti nebeského Otce, že všechno toto stvoření kleslo. Proto posílá svého Syna, aby celé toto stvoření, člověka, zvěř i celou přírodu, opět uvedl do pořádku.

Přišel na svět, ale jeho stvoření, stvoření Otce, ho nepřijalo. Řekl jim: „Když vidíte mne, vidíte Otce.“ Syn udělal vše, aby zmírnil Otcovu bolest. Obětoval svůj život, aby vysvobodil tvorstvo z pádu.

Uplynulo 2000 let a stále se šlape po Otcově lásce. Lidé jeho láskou pohrdají. Jaká je to bolest pro srdce, která cítí s Otcem. Tato srdce krvácejí a ukazují to světu.

Krvavé slzy se zjevují lidem skrze Boží zázračné působení. Bůh, váš Pán, volá lidstvo k obrácení. Otec slibuje smilování, Syn probouzí lidská srdce, která k tomu zvláště vyhledává, naplňuje je svou láskou a dává jim možnost poznat pravdu, obnovit Boží působení, obnovit jeho stvoření a uvést je na správnou cestu.

Zakládá malá společenství jako ohrady pro své ovečky, které zabloudily. Zakládá rodiny Ježíšova a mého Srdce. Přivádí je k zasvěcení mému mateřskému Srdci, ve kterém nacházejí všechny možnosti, jak jít správnou ces-



tu, jak najít správný postoj a najít pravý život v Božím Duchu. Dává mi, abych byla jejich vzorem, prostřednicí milostí, vůdkyní k Srdci mého Syna, k Vykupiteli a Obnoviteli lidského pokolení. Zaplatil za to svou Krví, svou úplnou obětí, svým ustavičným sebeobětováním.

Ježíš chce udělat všechno, aby lidi zachránil a přivedl k obrácení. Ježíš vás prosí, abyste pochopili velké dílo jeho vykoupění, prosí vás, abyste se také zcela obětovali. Chce, abyste se stali nebeskými květy svou láskou k dílu vykoupění, svým hlubokým pochopením, svou ochotou dát všechno, co může změnit tento svět, lásku k Otci, k Vykupiteli, lásku k vašim bližním, k jeho stvoření, které stěná v bolesti pro lidskou vzpouru proti Stvořiteli.

Jste všichni povoláni, vy, kteří jste se zasvětili Srdci Ježíšovu, abyste v této hodině dali všechno, byli bdělí, abyste pracovali až do posledních možností a pomáhali

zachránit mnohé, abyste měli podíl na nové výstavbě země.

Každý z vás by si měl být vědom toho, že záleží na každém z vás. Vy přece chcete obnovit slávu Otce, uznáváte kříž vykoupění jeho Syna, chcete ho následovat. Nesetrvávejte v zajetí malého lidského myšlení. Žijte k radosti Otce a Syna, vzyvejte ustavičně Ducha Svatého. On vám pomáhá v růstu, dává vám Ducha víry, lásky a pokoje, dává vám pochopit, co Bůh koná na zemi, když volá svůj lid a shromáždí ho, aby ho opět uzdravil a posvětil. Ztratili jste svatost, propadli jste ďáblu smyslu, žádostivosti, lakoty, sobectví, materialismu, nenávisti a násilí. Satan zpustošil nebeskou Boží zahradu a změnil ji k nejhoršímu.

Ježíš svolává ty, kteří zbyli, a pase své ovce. Uzavírá je do svého Srdce. Krmit je svým tělem a obmývá je svou Krví, aby byly čisté.

Dává jim nový šat. Osvobozuje je z malomocenství, ze slepoty, z hluchoty, ze všech nemocí, protože i jeho ovce nesou v sobě všechny tyto choroby. Spasitel ustavičně působí. Volá je bez ustání: „Pojďte ke mně všichni... Já jsem váš bezpečný pastýř. Dávám vám záruku, že jsem pravda, cesta a život. Kdo mě důstojně přijímá v Eucharistii, má v sobě život věčný.“

Proto, moje milé děti, buďte s rozhodností otevřené pro to, co s vámi Ježíš koná. Jako vaše Matka vám říkám, udělejte, co vám řekne, pozvedněte svá srdce k Pánu. Vy jste setba pro novou dobu. Uchovejte se v lásce, buďte zářící světla, buďte květy nebes, přiveďte k rozkvětu to, co do vás Otec vložil. Buďte světlem světa a požehnáním pro nadcházející čas.

Maria, vaše Matka, vám vroucně vyprošuje hojnost milostí. Přijměte je. Uskutečňujte plán, ke kterému vás Otec volá. Amen.

-sks-

Když jde o budoucnost křesťanů, mluvíme o tabu. Neznám žádný synod z posledních let, který by se zabýval těmito tématy: poslední soud, nebe, peklo, nebo dokonce Antikrist. Přitom naši budoucnosti je věnována celá kniha o 22 kapitolách: Zjevení svatého Jana – odhalení duchovních pravd o budoucnosti křesťanů. Pro mnohé se tato poslední kniha Písma svatého jeví jako nesrozumitelná. Tomu pak odpovídá, že je málo čtena. Ale tajemně znějící řeč Apokalypsy má své pozadí: „Zjevení svatého Jana“ je kniha napsaná v době velkého pronásledování první křesťanské obce na konci 1. století. Četla se v křesťanských obcích, kde seděli také špiclové římského impéria. Proto je v ní mnoho pojato jako svého druhu tajný spis. A kód pro jeho pochopení se nachází ve Starém zákoně. Pro první křesťany to nebyl problém, byli si vědomi svých židovských kořenů, zatímco pro pohanské Římany byla hebrejská Bible neznámá. Autor Zjevení je učedník Ježíše Krista, apoštol Jan. A jako on i my čekáme po Ježíšově nanebevstoupení na jeho příchod. Ale než k nám Ježíš opět přijde, a to je pro mnoho křesťanů zvláštní tabu, objeví se velký protihráč Boží – Antikrist. Kdo je tímto Protivníkem, o tom vznikly v průběhu dějin různé představy. Za reformace byl pro Luthera Antikristem papež. Jeho spolupracovník Melancthon viděl Antikrista v Turcích, kteří hrozili dobytím Evropy. Podle novozákonního svědectví a především podle Zjevení se Antikrist projevuje trojím způsobem.

### 1. Totalitní stát jako Antikrist

Je to především totalitní stát (Zj 12–13). Zatímco my můžeme svobodně působit v Evropě, ve světě žije na 200 mil. křesťanů, kteří jsou diskriminováni nebo pronásledováni v islámských, hinduistických, buddhistických

## Ďábel, smrt a peklo – tři tabu v církvi

### Výňatky ze závěrečné přednášky na kongresu křesťanských manažerů v Lipsku

či komunistických státech. Každý týden umírá na tisíc křesťanů v důsledku pronásledování. Je mnoho křesťanů, kteří to zažili za komunistické nadvlády v některých zemích Evropy.

#### Komunistický režim

Byla dlouho doba, kdy křesťané, kteří nevstoupili do komunistických spolků mládeže, neměli přístup ke studiu, k maturitě, ke kariéře. Dnes mají často menší důchody než pracovníci někdejší STB a komunističtí pohlaváři. Prožili to, co popisuje Zjevení: diktaturu, která vyžaduje podřídit se ideologii. Proti těm, kteří žili svobodně na Západě, měli však jednu přednost: prožívali to, co je předpovězeno pro konec časů.

Mnozí křesťané v tomto područí žili podle hesla: „Zůstaň na místě a denně se braň!“ Nedali se svést, nýbrž vedli druhé k víře a ke Kristu. To jsou vedoucí síly podle Boží vůle. To, čím se liší křesťanský kongres vedoucích pracovníků od jiných manažerských kongresů, je toto: pro křesťany nejde na prvním místě o politiku a pozici, o nejvyšší gáže. Víme, že Boží měřítko jsou zcela jiná než měřítko této

společnosti. To, co se „ve světě“ pokládá za ztracené, může být pro Boha právě tou správnou cestou. To, co vypadá jako život, který to daleko nedotáhl, může být právě život, nad kterým andělé v nebi jásají.

#### Důsledky pro svobodu

Již asi 17 let můžeme i na Východě žít svobodně. Jaké z toho máme vyvodit důsledky? Především se zasazujeme za křesťany pronásledované v jiných zemích, a to modlitbou a protesty v poselstvích. Informujme se a využívejme svou svobodu.

Nedávno se v Německu objevila kniha, která si položila otázku: Co by se stalo, kdyby se NDR nepřipojila ke Spolkové republice, ale východoněmečtí komunisté by převzali vládu i na Západě? To bylo přece přání komunistů. Pak by nebylo ve vězení jen 200 000 občanů, kteří smýšleli jinak, ale v pětikrát větším národě by to bylo kolem jednoho milionu.

### 2. Kapitalismus jako Antikrist

V jaké masce dnes Antikrist ohrožuje Evropu? Jeden německý časopis píše o dnešních po-

měrech: „Takové nahromadění kriminálního chování, neprůhledných a dvojnásobných manipulací mezi nejvyšším hospodářským vedením se v dějinách Německa nikdy nevyskytlo. Co se vlastně stalo s našimi nejmoudřejšími hlavami, z nichž některé zřejmě zcela ztratily smysl pro



míru a slušnost a zcela bezostyšně si rozdělují cizí peníze odshora až dolů?“ Proč se staly peníze Božím arcirivalem? Protože se nejedná o kousek kovu, nýbrž o srdce. Nejsou problémem peníze, ale láska k penězům.

Ne nadarmo se říká: „Ukaž mi bankovní výpis, co ze svého děláš pravidelně pro lidi v nouzi a pro Boží království, a já ti řeknu, v co věříš.“ Ježíš Kristus to řekl jednoznačně: *Co pomůže člověku, kdyby svými penězi celý svět získal, ale na duši utrpěl škodu?* Žádostivost peněz nazývá Nový zákon kořenem všeho zla (1 Tim 6,10).

Antikrist může tedy vzejít nejen v diktátorských systémech, ale i v kapitalismu. (Zj 17–18). Ježíš však ukazuje východisko, které Gerhard Maier označuje za „generální cíl“ celých dějin spásy: *Dávat je blaženější než brát* (Sk 20,35). Lakota kromě toho, že je to chorobná chtivost, je také hříchem a může vyvolat nemoc.

Kdo chce zůstat duševně zdravý, ať se angažuje pro dru-





hé. Ježíš to říká v Horském kázání: *Tak svít světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce, který je v nebesích* (Mt 5,16). Pro protestanty to zní podezřele: Nestačí víra? Stačí, ale musí mít praktické důsledky, všechny biblické knihy požadují dobré skutky. A proč máme dělat dobré skutky? Aby nevěřící jasně poznávali: Ten má co do činění s Bohem!

### Jádro všech hříchů

Podle Písma svatého jádro všech hříchů spočívá v tom, že není uctíván Bůh. Pak je ovšem starostí křesťana pečovat, aby byl Bůh ctěn, tedy aby pokud možno každý člověk uznal jeho vedoucí sílu v životě. To je, jak říká prof. Maier, „vůbec veškerý smysl stvoření člověka“. Dobré skutky přitom nemohou spočívat jen v rozdělování peněz. Dobro prokazuje druhému, kdo mu věnuje čas, přízeň, pohostinství. Popírače Boha nic tak nepřesvědčuje, jako když vidí: Bůh může člověka tak změnit, že prokazuje dobro i svým protivníkům. V jedné studii časopisu „Psychologie heute“ se píše, že generace třicátníků a starších je generace egoistů. Když však egoisté zažijí, že u křesťanů je tomu jinak, otevřou své dveře Kristu. Když došlo více než před rokem k velkému zemětřesení v Pákistánu, začali se muslimové zajímat o křesťanskou víru. Důvod: viděli, že křesťané ze zahraničí rozdělují příkrývky a stany i muslimům, kteří křesťany pronásledovali. Dobré skutky byly „světelné ohně na poušti“, jak psal misijní časopis.

Křesťané evropského Západu dlouho pokládali USA za vzor. Ale teď je tam evangelikální hnutí ve velké krizi. Jen 4 % mladých chtějí i v dospělosti setrvat v tomto hnutí. Studie vidí důvod v tom, že mezi hlásáním a životním stylem dospělých je velká propast. V Německu konstatoval jeden novinář, že o křesťanech není v televizi vůbec řeč, a to proto, že se

tak málo odlišují od tohoto světa. Všichni bychom se měli starat, aby se to změnilo.

### 3. Antikrist vězí i v církvi

Jestliže dva první antikristovské modely přicházejí zvenčí, třetí přichází zevnitř – z církve. Antikrist vězí v samotné církvi. V 1. Janově listu (2,22) čteme: *To je Antikrist, kdo popírá, že Ježíš je Boží Syn*. Manfred Seitz k tomu říká: „To jsou ti, kteří říkají jen Ježíš, ale již ne Kristus. „Jezulogové“, kteří pokládají Ježíše za velkého morálního učitele, ale nevěří v našeho Pána a Spasitele.“ Protože mnoho církvi v tom nemá jasno, dochází k velkému zmatku jak v církevních obcích, tak v médiích. Íránský prezident prohlásil před Vánoce: „S velkým Božím požehnáním začalo odpočítávání zániku Izraele. Izrael musí být odstraněn, aby se na svět vrátil mír.“ Tato zpráva německých novin ukazuje, jak velký je zmatek v otázce Boha, protože Otec Ježíše Krista může sotva horovat pro vyhlazení svého vyvoleného národa.

### Velký rozdíl

Hamburský magazín „Spiegel“ mohl proto začít generální útok proti všem monoteistickým náboženstvím – židovství, křesťanství a islámu –, protože se domnívá, že vlastně není mezi nimi rozdíl a všechna tři jsou podle něho stejně násilnická. Jenže zatímco Kristus vyzval k lásce k nepřátelům, Mohamed vyzývá k válce proti všem nemuslimům. Podle Koránu je Ježíš pouze prorok, nikoliv však Boží Syn; a nebyl ani ukřižován, ani nevstal z mrtvých.

Proto každý, kdo v bláhové nevědomosti prohlašuje, že muslimové a křesťané věří ve stejného Boha, mluví antikristovsky. Každý, kdo na místo Krista staví jen dobro a vzor, jedná antikristovsky. Mnozí jsou svedeni k takové „jezulogii“, protože to přináší potlesk, když o sobě prohlašují: „Já jsem tolerantní!“ Antikristovské se tu

skrývá pod maskou dobrého, proto vznikl takový pokřik, když kardinál Meisner zakázal ve školách společné modlitby křesťanů a muslimů. Alláh totiž není Otec Ježíše Krista, který nás osvobodil od hříchu a smrti.

### „Klerikální korektnost“

Kdo se to odváží veřejně prohlásit, platí za netolerantního. A protože „fundamentalismus“ je pro mnohé to nejhorší možné označení, patří ke „klerikální korektnosti“ mlčenlivě přecházet a nezmiňovat se o ničem, co je v Novém zákoně označováno za Antikrista. Jenže tím se přímo zamlčuje samotný klíč k věčnosti. Protože Ježíš Kristus jako kritérium, zda dojdeme do nebe, nebo do pekla, označuje příznání se k Pánu dějin: *Kdo mě vyzná před lidmi, toho já vyznám před svým Otcem nebeským. Kdo mě však zapře před lidmi, toho i já zapru před svým Otcem nebeským* (Mt 10,32–33).

Nebe nám nezavře jakýkoliv hřích, nýbrž nedostatek odvahy přiznat se k Ježíši jakožto Kristu. Jedním z největších hříchů dnešní doby je zbabělost.

Protestovali jste, když jste se při bohoslužbě setkali s nepravdou a zmatkem? Minimálně každý, kdo umí číst a psát, může napsat svůj protest a vhodit do schránky nebo do sbírky. Jak překonat svou zbabělost? Tady nám pomůže, když se na svůj život pokusíme podívat z je-



ho konce, od posledního soudu. Zde se totiž každý člověk bude zodpovídat ze všeho, co učinil i neučinil. Zde se bude rozhodovat o věčnosti v nebi, nebo v pekle; v Boží blízkosti, nebo v absolutní odloučenosti od Boha. Po-

ložte si v každé kritické situaci otázku: Projdu s takovým rozhodnutím u posledního soudu? Jestliže ne, musím říct ne, pokud chci mít život s pozitivním výhledem a s věčnou perspektivou. Přes možnost nejlepších výhledů jsou mezi křesťany, a to i devadesátiletými, takoví, kteří mají hrozný strach ze smrti. Přitom bychom v očekávání nebe měli přímo skákat radostí.

### Bez česneku...

Snad nám pomůže tato anekdota: Dva manželé přišli do nebe. Dostali velký byt s mnoha okny. Žena zanaříkala: „Já mám ischias a nemůžu čistit tolik oken.“ Anděl ji uklidnil: „V nebi není ani ischias ani špína, nic nemusíte čistit.“ Pak je anděl uvedl do krásné jídelny. Muži se jídlo jevilo tučné: „To já nemohu jíst, mám vysoký cholesterol.“ Anděl mu řekl: „V nebi nejsou žádné problémy s cholesterolem.“ Tu se obrátil manžel k ženě a řekl: „Vidíš, bez tvých česnekových tabletek jsme tady mohli bydlet už dávno!“

My křesťané se nemusíme bát smrti. To je velké privilegium, protože ničeho se lidí neboují víc. Pronásledovatel křesťanů Nikita Chruščov odpověděl jednou na otázku, proč není křesťanem. „Křesťané také nemohou umřít, mají strach.“ Zřejmě měl špatné vzory pro svůj nástup k nejvyšší kariéře. Největší popírač Boha Friedrich Nietzsche (1844–1900) si v závěru svého života stěžoval: „Běda tomu, kdo nemá žádnou vlast!“ Naši odpověď vyslovil už svatý Pavel: *Naše vlast je však v nebi, odtud očekáváme našeho Spasitele Ježíše Krista* (Flp 3,20). Jako křesťané můžeme v pokoji a s odůvodněnou nadějí očekávat neuvěřitelně krásnou budoucnost a umírat s útechou na ni. Dietrich Bonhoefer (1906–1945) to vyjádřil výstižně. „Musíme žít tak, jako by dnešní den byl náš poslední.“

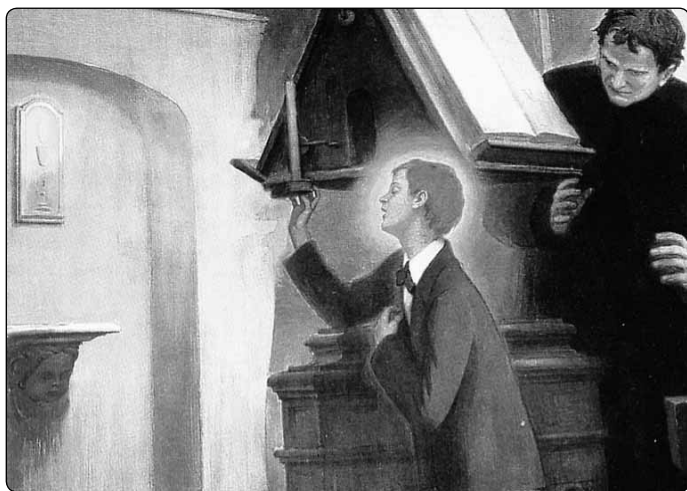
Z Komma 39/2007  
přeložil-lš

**N**a návrší oděném vinicemi, lesiky a kuříčnými poli mezi Castelnou a Becchi je jedna vesnice: pár domků, kostelík se zvonící, která ční jako prst ukazující k nebi. Vesnička se jmenuje Murialdo. Vedle cesty tu stojí zděný dům, jehož zdi dýchají dávnými časy. Odtud je krásný výhled na Alpy a na nebe.

V tomto domě prožil deset let svého života Dominik Savio. Narodil se 2. dubna 1842 v Riva di Chieri, kam se jeho rodiče přestěhovali za lepším výdělkem, ale když mu byly dva roky, vrátili se zpět do Murialda.

### Srdce jen pro Jednoho

Byl ještě docela malým chlapcem, a již se uchyloval do svého pokojíku, aby se tu sám modlil. Otec pracuje od rána do večera. Dominik ho večer čeká, aby mu řekl: „Jsi unavený, tatínku, já ještě nejsem k ničemu, ale modlím se za tebe k Pánu Bohu.“ Maminka ho každou neděli vodí na mši svatou. Je to pětilletý klučina. Jeho vrstevníci dělají rámus, když čekají na začátek. Dominik si klekne a modlí se. Jednoho dne přišel k nim nějaký host, sedl si ke stolu a dal se do



jídlá bez modlitby. Dominik odmítá sednout si s ním u jednoho stolu: „Nemohu jíst spolu s někým, kdo hltá všechno jako nějaké zvíře.“ Takové chování jistě vyžaduje odvahu.

V jeho dětské nevině duši má své místo Ježíš, který ho učí

## Svatost je radost

### 9. března 2007 uplynulo 150 let od smrti sv. Dominika Savia, prvního světce mezi chlapci Jana Boska

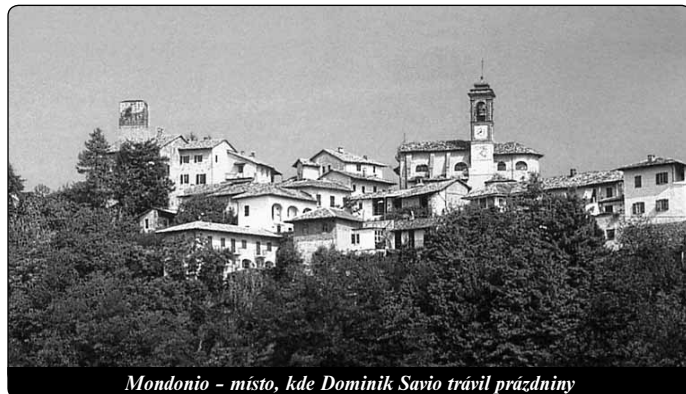
a okouzluje. V sedmi letech je mu dovoleno přistoupit k prvnímu svatému přijímání. Dotýká se prstem nebe: ten den prožil ve svém srdci nesmírnou radost. Při té příležitosti si napsal čtyři předsevzetí, aby stoupal k Božím štítům jako zdatný hrolezec:

1. Budu často chodit ke svatě zpovědi a svatému přijímání.
2. Chci slavit svátky.
3. Mými přáteli budou Ježíš a Maria.
4. Raději smrt než hřích.

Obyčejně se zdůrazňuje to čtvrté předsevzetí, ale snad nejdůležitější je to třetí: Ježíš, přítel par excellence, přítel, který zahřívá jeho srdce, který v něm probouzí lásku, vede ho k oběti až k smrti, jestliže je třeba. Je to, jako by řekl: „To, co je pro mě na světě nejdražší, je Ježíš!“ – jak to říkají mystici, mučedníci, kteří položili život, aby nezradili božského Mistra. Dominik dává své srdce navždy Ježíši.

Dominik roste a má chuť k učení. Chodí do školy za cenu velké námahy. 15 km denně po nejistých cestách. „Nebojíš se?“ ptají se ho. „Ale proč? Nejsem přece sám, mám anděla strážce, který mě provází na každém kroku!“

Kamarádi ho volají, aby se ponořil do vln potoka. Je mu známo, že se přitom chovají vulgárně. Otočí se k nim zády a jde svou cestou. Má teprve deset let, ale má talent vůdce.



Mondonio – místo, kde Dominik Savio trávil prázdniny

Jednou v zimě ve škole, zatímco třída čeká na učitele, naházejou chlapci do kamení a sníh. Učitel se hněvá a spolužáci hlásí: „To udělal Dominik!“ Neohrazuje se, neprotestuje; učitel ho přísně potrestá a spolužáci se mu posmívají.

Ale pozítří se ukáže pravda. „Proč jsi neřekl, že jsi nevinný?“ ptá se učitel. „Ten dotyčný už má více vroubek a vyhodili by ho ze školy. Myslel jsem, že mně se to promine. A pak, myslel jsem na Ježíše, on byl také nespravedlivě obžalován.“

Postavy různých „hrdinů“, jako ty z knihy *De Amicise Srdce*, jsou jen loutky. Dominik je vedle nich skutečnou osobností, a to díky Ježíši.

### Ve škole Dona Boska

Onoho rána si učitel z Mondonia Don Cugliero utřel slzu na tváři. Pak promluvil se svým přítelem Donem Boskem. 2. října 1854 se Don Bosco se skupinou svých chlapců nacházel v domku v Becchi, aby zde oslavil Pannu Marii Růžencovou. Don Cugliero zavedl Dominika k Donu Boskovi, který hned poznal, že má před sebou inteligentního chlapce, ob-

dařeného mnoha dary. Vezme ho s sebou do Turína. V pokoji Dona Boska je nápis: „Pane, dej mi duše, ostatní si ponech.“ Je napsaný latinsky a Dominik mu nerozumí, dá si ho tedy vysvětlit. Má k tomu tento komentář: „Zde se neobchoduje s penězi, ale s dušemi.“ Po několika dnech Don Bosco vysvětluje: „Boží vůle je, abychom se stali svatými. Připravuje nám za to velkou odměnu.“

Dominik chce s ním mluvit mezi čtyřma očima: „Jak to mám udělat?“ „Služ Pánu s radostí.“

Od toho dne se Dominik ještě důvěrněji spřátelí s Ježíšem. Každý týden přistupuje ke svatě zpovědi, každý den ke svatému přijímání jako základu pravé radosti. S touto radostí v srdci se vrhá do hry, aby získal kamarády pro Ježíše, a ve škole chce být první, nikoliv aby vynikal, ale aby druhým pomáhal a oslavoval Pána. Chodí do školy do města, učí se latinu a klasiky. Když potká někoho, kdo klne, vyzve ho laskavě, aby změnil způsob řeči a polepšil se.

Když jednou potkal kněze, který nesl Nejsvětější Svatost k nemocnému, pokleká do bláta a přiměje jednoho úředníka, aby si také klekl, tím, že mu prostře na zem svůj kapesník. Dva kamarádi hází po sobě kamením, až si rozbijí hlavu. Vrhne se mezi ně, aby je upokojil, a riskuje přitom, že sám utrpí zranění kamenem. O prázdninách v Mondoniu je z něho katecheta a animátor různých her. Těší se velké autoritě pro svou dobrotu a veselost. Všichni ho poslouchají, vnitřně je to proměňuje.

Když se vrátí do oratoře, cítí, že v něm plane velká vášeň: být stále podobnější Ježíši ukřižovanému. Pod prostěradlo si vloží kamínky, aby tak dělal pokání za obrácení chlapců, kteří jsou daleko od Boha. Jednou ráno v lednu Don Bosco zjistí, že Dominik má jen jednu příkrývku: „Ježíš byl v jeslích a na kříži ještě chudší než já.“

8. prosince 1854 vyhlásil papež Pius IX. dogma o neposkvrněném početí Panny Marie. Dominik chce pro Madonu něco udělat. Prosí o radu Dona Boska. Potom shromáždí své nejlepší přátele: „Založíme družinu, která bude pomáhat Donu Boskovi zachraňovat duše.“ Častá zpověď, pokud možno denně svaté přijímání, modlitba, náboženská výuka, úsilí přivést k Bohu nejobtížnější kamarády, to jsou hlavní body apoštolského sdružení Družiny Neposkvrněné.

Don Bosco je mu ve všem vůdcem, ale někdy vede Dona Boska Dominik, jak tomu bylo jednou, když vedl kněze k jedné chudé stařence, která umírala opuštěná. A Ježíš k němu promlouvá, jak se to stalo jednou ráno, když se Dominik zastavil v kapli a zůstal zde v dlouhé extázi před svatostánkem, dokud ho Don Bosco nevyrušil. Je opravdu zajedno s Ježíšem jako mystici.

Na začátku roku 1857 začne Dominik churavět. Vráti se do svého domku v Mondoniu. Ví, že Ježíš ho volá k poslednímu setkání. Přípravuje se jako ten, kdo se chystá na svatbu. Lékař mu podle tehdejších způsobů přikládá jednu pijavici za druhou. Dominik myslí jen na to, aby se mohl vyzpovídat a přijmout svaté přijímání. Otec mu čte modlitbu dobré smrti. Na konci modlitby Domi-



nik ožije. Jeho hlas zní vítězoslavně: „Sbohem, tatínku! Jak krásnou věc jsem nyní spatřil!“ Bylo to 9. března 1857.

Panna Maria přišla, aby si ho odvedla do života, který nekončí. Dominik to řekl sám Donu Boskovi v jednom jeho snu: „Byla to Panna Maria, moje velká útěcha v životě i ve smrti. Řekněte to svým synům, aby ji milovali a nezapomínali nikdy se k ní modlit.“

A tak Dominik, patnáctiletý chlapec, naplněný láskou, inteligentní, čistý a silný, se stává ideálem jako skutečný životní hrdina. Pověst o jeho svatosti se rozšířila do celé Církve a po celém světě. Dostavily se zázraky na jeho přímluvu. 12. června 1954 byl v Římě za účasti tisíců chlapců prohlášen za svatého. Pak velký papež Pius XII. poklekl před jeho obrazem, aby mu vzdal počtu a prosil o jeho přímluvu za celou církev.

Dominik Savio, patnáctiletý kapitán, přitažlivý vzor pro mládež, který září svou svatostí. Jen Ježíš a Duch Svätý mohou takto formovat mladá srdce, která se mu otevřou, jako se otevřelo srdce Dominikovo.

*Z Maria Ausiliatrice 3/2007 přeložil -ls-*

### VRCHNÍ ŘÍMSKÝ RABÍN OSOČEN

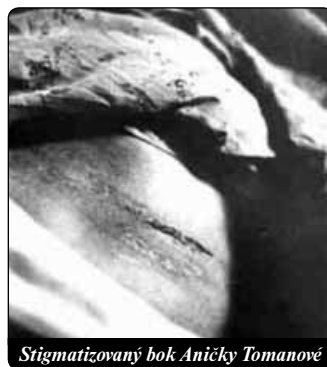
Riccardo Di Segni, vrchní římský rabín, byl obviněn z rasismu, protože se postavil proti zákonu o právech homosexuálů. Podle jeho názoru takový zákon daleko překračuje naše tradice a je naší povinností postavit se proti němu. Franco Grillini, homosexuální poslanec a čestný předseda italské homosexuální lobby, ho obvinil z „nepřijatelného homosexuálního rasismu“.

## Vzpomínka na Annu Bohuslavu Tomanovou

Letos 29. března tomu bylo 50 let, co byla z Boží vůle povolána na věčnost Anna Bohuslava Tomanová, členka třetího řádu svatého Dominika.

Od útlého dětství byla upoutána na lůžko. Byla zcela nepohyblivá s atrofií dolních končetin. Trpěla úpornými bolestmi, které obětovala za kněze, církev, mládež a národ. Příkladná byla její pokora a trpělivost. Říkávala: „Ve stínu kříže se těžce žije, ale lehce umírá.“

Pečlivá a svědomitá náboženská výuka otevřela Anně Bohuslavě duchovní obzor a uvedla ji do života Boží lásky, který ji velice oslovil. Víru prožívala celou svou bytostí.



*Stigmatizovaný bok Aničky Tomanové*

Ve roce 1947 se odstěhovala se svým bratrem knězem Bernardem na faru do Dubence, kde byly poslední roky jejího života naplněny velkým utrpením, ve kterém se stále více podobala trpícímu Kristu.

Když se jí dostalo poučení o smíru a o zástupném utrpení, zakrátko k ní promluvil svátostný Spasitel: „Dostaneš rány.“ Na svátek Krista Krále v roce 1929 uviděla poprvé Ježíška, který se jí dotkl. Pocítila pak bolesti na ruku, nohu a u srdce. Každý pátek prožívala s Ježíšem jeho utrpení. Na svátek Božského Srdce Páně v roce 1944 při mši svaté, celebrowané v její světničce, dosáhly rány stigmat hojným krvácením vrcholu. Při pátečních extázích skrápěla krev i je-

jí čelo. Trpěla však i leckdy nechutnými útoky lidí kolem sebe. Někteří ji dokonce násilně nutili přebírat za jiné jejich nemoci.

Poslední čtyři léta prochází přímo kalvářským utrpením v naprosté opuštěnosti a nepochopení na nemocničním lůžku. Tato její strastiplná pouť naprosté opuštěnosti skončila 29. března 1957. Poslední rozloučení s Annou Bohuslavou Tomanovou se konalo v Dubenci. Pohřební promluvu pronesl vysehradský kanovník Mons. ThDr. Antonín Stríž. Je pohřbena v Klášterci nad Orlicí v blízkosti kostela Nejsvětější Trojice.

Anička Tomanová byla vzácná duše, která trpěla ve skrytosti. Byla velice prostá a skromná a své oběti přinášela s láskou a úplnou odevzdaností. Byla nesmírně shovívavá k lidem, kteří jí ubližovali, a všem s láskou odpouštěla.

Bylo až obdivuhodné, kolik vyprahlých a unavených duší našlo pro sebe pravé poklady na chudíčkové faře v Dubenci. Byla to oáza klidu, míru a lásky, vzájemného porozumění a každý, kdo sem zašel, si z těchto darů odnášel.

Aničko, chudobko z dubenecké fary, kéž Ti Božské Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky, hojně odplatí vše, co jsi pro mnohé ve skrytu vykonala a vtrpěla. Vzpomínáme na Tebe s láskou a vděčností.

*L. W.*



*Anička Tomanová*

## PO VELKÉ APOŠTOLSKÉ CESTĚ - dokončení ze str. 2

zemi. Povzbudil jsem své spolubratry, aby úkol nové evangelizace dále uskutečňovali a posilovali a aby rozvíjeli velice pečlivě a metodicky šíření Božího slova, aby se vrozená a mezi lidmi rozšířená religiozita mohla prohloubit a stát se vyzrálou vírou, osobním i společným přílnutím k Bohu Ježíše Krista. Povzbudil jsem je, aby znovu sáhli k onomu stylu prvních křesťanských společenství, popsaném v knize Skutků apoštolů: k soustavnosti v katechezi, svátostném životě a činné lásce. Známe obětavost těchto věrných služebníků evangelia, kteří je chtějí šířit bez výhrad a zmatků, bdít s rozlišováním nad pokladem víry; je totiž jejich trvalým zaměstnáním podporovat sociální rozvoj v první řadě skrze formaci laiků povolání přijmout odpovědnost na poli politiky a ekonomie. Děkuji Bohu, že mi dovolil prohloubit

společenství s brazilskými biskupy, a dále je budu podporovat svou modlitbou.

### Apoštolové svých vrstevníků

Jiným významným momentem cesty bylo nepochybně setkání s mládeží, nadějí nejen pro budoucnost, ale i pro současnou církev a společnost. Z tohoto hlediska se stalo bdění u svatého Pavla v Brazílii svátkem naděje, osvíceným slovem Krista, s nímž se obrací na „bohatého mládence“, který se ho tázal: *Mistře, co dobrého mám udělat, abych obdržel život věčný (Mt 19,16)?* Ježíš mu nejdříve naznačil „příkázání“ jako cestu života a pak ho vyzval, aby všechno opustil a následoval ho. Církev i dnes dělá totéž: nejdříve předkládá příkázání, pravou cestu výchovy ke svobodě a k dobru osobnímu i společenskému; především předkládá „první příkázá-

ní“, ono přikázání lásky, protože bez lásky ani ostatní přikázání nemohou dát plný smysl životu a zajistit pravé štěstí. Jen ten, kdo se setká v Ježíši s Boží láskou a nastoupí tuto cestu, aby ji praktikoval mezi lidmi, stane se jeho učedníkem a misionářem. Vyzval jsem mladé lidi, aby byli apoštoly pro své vrstevníky, a k tomu cíli aby pečovali o lidskou a duchovní formaci, aby měli velkou úctu k manželství a k cestě, která k němu vede v čistotě a odpovědnosti; aby byli otevření pro povolání k zasvěcenému životu pro Boží království. Zkrátka, povzbudil jsem je, aby přinášeli plody ve velkém bohatství svého mládí, aby byli mladou tvářící Církve.

### Učedníci a misionáři

Vrcholem cesty bylo zahájení V. generální konference latinskoamerického a karibského episko-

pátu ve svatyni naší Paní Aparecidy. Téma tohoto velkého shromáždění, které skončí koncem tohoto měsíce, zní: „Být Učedníky a misionáři Ježíše Krista, aby naše národy v něm měly život. Já jsem Cesta, Pravda a Život.“ Dvojméno „učedníci a misionáři“ odpovídá tomu, co se v Markově evangeliu říká o povolání apoštolů: *Ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, protože je chtěl posílat kázat (Mk 3,14-15)*. Slovo „učedníci“ připomíná tedy dimenzi formace a následování, dimenzi společenství a přátelství s Ježíšem; termín „misionáři“ vyjadřuje plod učednictví, tj. svědectví a sdělování prožitých zkušeností, poznání a osvojené pravdy a lásky. Být učedníky a misionáři vyžaduje pevné sepeřít s Božím slovem, s Eucharistií a s dalšími svátostmi, život v Církvi v poslušném naslouchání jejímu učení. Obnovit s radostí vůli být Ježíšovým učedníkem – „být s ním“ – je základní podmínkou pro to, být jeho misionářem, „vycházet z Krista“ podle odkazu Jana Pavla II. celé Církvi po Jubileu roku 2000. Můj ctihodný předchůdce vždy naléhal, aby evangelizace byla „nová ve svém zápalu, ve svých metodách, ve svém vyjádření“, jak potvrdil právě v promluvě ke shromáždění CELAM 9. března 1983 na Haiti (srov. Ins. VI/1 [1983], 698). Svou apoštolskou cestou jsem je chtěl povzbudit k pokračování na této cestě a nabídl jsem jim jako sjednocující perspektivu onu perspektivu encykliky *Deus caritas est*, perspektivu neoddelitelně teologickou a sociální, kterou je možno shrnout do věty: je to láska, co dává život. „Boží přítomnost, přátelství s vtěleným Božím Synem, světlo jeho pravdy jsou vždy základními podmínkami pro přítomnost a účinnost spravedlnosti a lásky v našich společnostech“ (Disc. inag. D. V. Conf. Gen. d. Ep. LAC, Osservatore Romano 14.-15. 5. 2007).

*Bollettino Vaticano* 23. 5. 2007  
Mezititulky redakce Světla

### PRONÁSLEDOVÁNÍ KOPTICKÝCH KŘESŤANŮ V EGYPTĚ

Imám místní mešity v Behmě vyzval při páteční bohoslužbě muslimy k útokům proti křesťanům. Výsledkem byl požár 35 domů. Důvodem útoků bylo povolení místní správy koptům, aby si zřídili v jedné škole místo pro bohoslužby. Prokurátor čin odsoudil. Ve středu se konalo „smírné setkání“, na kterém však muslimové přinutili poškozené, aby se vzdali všech nároků na odškodné. Kdo tak neučinil, musel zaplatit pokutu ve výši 26 000 €.

Egyptský muslimský intelektuál Terk Heggy kritizoval v tisku jednání egyptské vlády s koptickými křesťany. Napsal: „Kdybych byl kopt, zaplavil bych svět zprávami o tom, co musí koptové vytrpět, jen aby dostali povolení na stavbu kostela z vlastních prostředků bez jakéhokoliv příspěvní státu.“

### PROTI KATOLICKÉMU INTERNETU

Muslimští hackeri (pravděpodobně z Turecka) ohrožují italské katolické internetové stránky [www.totustuus.it](http://www.totustuus.it). Bylo zaznamenáno již na 70 útoků. Poslední případ se stal 10. května. Texty, které mají nahradit originální stránky, jsou islámské symboly a texty, které urážejí Svatého otce.

### PAPEŽ NAVŠTÍVÍ LURDY

Francouzská biskupská konference potvrdila, že papež Benedikt XVI. přijal pozvání do poutního místa Lurdy. Navštíví se má uskutečnit v roce 2008. Naposledy byl papež v Lurdech v roce 2004. Byla to poslední zahraniční cesta papeže Jana Pavla II. před jeho smrtí.

### ÚSPĚŠNÝ PROTEST PROTI NEVHODNÉ REKLAMĚ

V letáku obchodního řetězce Norma se objevila reklama, ve

ktéř dábel dělal nábor pro „pekelně dobré grilování“.

Winfried Kuhn, marketingový odborník, se cítil takovou reklamou dotčen a napsal vedení Normy v Norimberku, že nejméně na osm měsíců zastavuje veškeré nákupy v tomto řetězci. Nelíbí se mu, že se vytváří dojem, jako by v pekle bylo něco pozitivního. Reakce byla velice rychlá. Vedení Normy se omlulo a prohlásilo, že bude důsledněji kontrolovat reklamu.

### DNY JANA PAVLA II. V MOSKVĚ

Ve dnech 18.-21. května se v Moskvě konaly Dny Jana Pavla II., který by se 18. května dožil 87 let. V tyto dny se konaly četné přednášky a modlitby. Arcibiskup Kondrusiewicz zdůraznil, že zesnulý papež se vždy velice zajímal o Rusko. Vyslovil také velké uspokojení nad tím, že se ruská pravoslavná církev po 70 letech rozdělení opět sjednotila.

# Tvrdość srdce

V posledních týdnech vyplynul na povrch flagrantní případ „špatného ovoce“ současné společnosti. Zapeklitý případ týraného chlapce upozornil veřejnost na naléhavý problém týrání dětí. Tam, kde bychom se měli setkávat se zcela přirozenou láskyplnou starostlivostí, nacházíme bezohlednost, bezcitnost a dokonce krutost. Společnost si začíná dělat starosti, jak zajistit ochranu dětí před špatným zacházením. Do jak absurdní situace se to však dostala, když musí vynakládat zvláštní úsilí i své mocenské nástroje, aby chránila bezbranné dítě před těmi, jejichž zcela samozřejmým a přirozeným posláním by mělo být, aby sami zajistili dítěti lásku a bezpečí? Ovšem ještě absurdnější je, když stejná společnost, která pokládá za nepřipustné, aby matka týrala své dítě, na druhé straně chrání a podporuje matku, která se rozhodne usmrtit dítě přímo ve svém lůně. V prvním případě pokládá toto jednání za trestný čin, ve druhém případě za nezadatelné právo matky. Přitom v jednom i ve druhém případě se jedná o krajní zcela protipřirozenou a naprosto destruktivní bezcitnost. Dospěli jsme do stadia neuvěřitelné zaslepenosti. Dokonce i Amnesty International, organizace vystupující jako obránce lidských práv, se dostává do rozporu sama se sebou, když vyrukovala do boje za právo ženy na potrat, a zcela přitom přehlídá právo bezbranného dítěte na život. Jestliže se lidské sobectví a bezohlednost stávají na kterémkoliv úseku zákonem chráněným právem, nesmíme se divit, že se začnou projevat šokujícím způsobem i tam, kde nechceme a kde zákon není schopen toto uhlídat. Lidské sobectví je totiž nejen neuvěřitelně bezohledné, ale je také neuvěřitelně vynalézavé. To všechno je příkladem „špatného ovoce“, jaké nese strom společnosti, která se rozešla s Bohem. Člověk, který nemá svědomí ani vědomí

odpovědnosti před Bohem, stane se nakonec nevypočitatelný a neovladatelný.

Jestliže jsou dnes problémem a hrozbou společnosti rodiče, kteří týrají své děti, musela se stát vážná chyba už někdy před dvaceti, třiceti lety, kdy se tyto rodiče měli naučit odpovědnému vztahu k druhým lidem. Tito lidé však zřejmě neměli příležitost k tomu, aby se naučili základním lidským vztahům a citům. Co svět světem stojí, je přirozeným a nikoliv vyhláškou uloženým posláním rodičů a rodiny zajistit svým dětem lásku, bezpečí a zdárný rozvoj. Jenže současné vyspělé a pokrokové společnosti na tom asi pramálo záleží, aby chránila rodinu jako základní školu lidství. Zdravý selský rozum každému napoví, že by to byl nesmysl, když by na jedné straně platil zákon, že ti a ti ptáci jsou přísně chráněný druh, ale současně byl vydán zákon, že každý má právo a svobodu rozbít ptáčí hnízda, a bránit mu v tom je projevem diskriminace a netolerance.

Jestliže na jedné straně rozbíjíme toto přirozené „hnízd“o“, které je nejpřiměřenějším prostředím pro lidskou formaci člověka, těžko můžeme očekávat, že budou vyrůstat morálně, citově a charakterově vyspělí a odpovědní jedinci, a nesmí nás překvapovat rostoucí projevy bezcitnosti už u školáků, sadistických násilníků, kteří šikanují své druhy, provokují a terorizují učitele a vychovatele a kteří dokonce kolem sebe bezhlavě vraždí. Kam jsme to dospěli, jestliže děti volají policii proti svým rodičům a učitelům?

Lidé dnes by chtěli mít dokonalé děti bez jakékoliv vady. Ale zapomínají na to podstatné: i nejdokonalější a nejkrásnější dítě vyrůstá s těžkým handicapem, jestliže není vychováno v bezpečném prostředí lásky. Policie, právo a justice nemohou zachránit ani nahradit to, co schází v lidském srdci.

Před tímto nežádoucím „ovocem“ varuje Církev již celá desetiletí. Sekularizovaná společnost má na to stereotypní odpověď: Ať si dá Církev sama do pořádku inkvizici, celibát a diskriminaci žen. Když salcburský arcibiskup odmítl nabízené vyznamenání socialistické strany vzhledem k politice, kterou tato strana zastává v oblasti potratů, dotčená hejtmanka v této souvislosti vyslovila mezi jiným požadavek, že odůvodnění Círky od státu je třeba rozšířit a uskutečňovat i v oblasti morálky. Udeřila hřebík na hlavičku. Světící biskup Laun k tomu správně poznamenal, že paní hejtmanka se v té věci nedostává do sporu s arcibiskupem, ale s Bohem. Vyslovila to, o co světské společnosti v podstatě jde: nechce slyšet o Bohu, aby si mohla sama určovat mravní zákony. Tento konflikt mezi církví a státem se stále více vyhrocuje. Připomíná nám to situaci, kterou známe ze začátku našich dějin, kdy náš první biskup musel opustit zemi, protože vládnoucí šlechta nechtěla slyšet o tom, co od nich Boží zákon vyžaduje.

I pro mnohé, kteří se pokládají za věřící, jsou Boží přikázání něco jako nějaká obecní vyhláška. Ačkoliv tato vyhláška má sloužit obecnému blahu, hledí na ni jako na projev nepřijímací a omezující moci, se kterou vedou nevyhlášenou válku „kdo z koho“. Komu může prospět takové pohrdání autoritou?

Jakou budoucnost má před sebou společnost, jestliže nebude schopna zajistit, aby každý její člen především co nejvíce v sobě rozvinul své lidství? Máme tu jeden výmluvný příklad. Za to, že máme mezi sebou houslisty, klavíristy, varhaníky a jiné umělce, vděčíme tomu, že si z generace na generaci předávají své umění a vytrvale se v něm cvičí. Nastávající mladý umělec, který chce dosáhnout ve svém oboru opravdového mistrovství, sotva bude postupovat tak, že

bude chovat despekt k autoritě vyvázaných umělců, ale bude pokládat za velké vyznamenání, jestliže se ho ujme ten nejvýznamnější z nich, aby od něho získal nezbytné mistrovství. Čím více pak jeho mistrovství skutečně poroste, tím více poroste i jeho osobní a umělecká autorita.

Bůh není nějaký samozvaný úřad. Z jeho stvořitelství ruky jsme vyšli a není nikoho, kdo by s větší láskou usiloval o naše nejvyšší dobro. Ukázal nám to svým životem a slovem jeho vtělený Syn. I když už odešel k Otci, nepřestává o nás pečovat. Právě v tomto měsíci si připomínáme, jak k nám dále promlouvá, a jeho poselství jsou pokračováním a prohloubením evangelia. Obsahem jeho poselství, která svěřuje vyvoleným duším, ale která jsou určena celému světu, je jen zdůraznění a prohloubení té nejpodstatnější stránky evangelia: abychom se milovali tak, jako Bůh miluje nás. Ježíš proto tak na sobě zviditelnil a stále zviditelňuje svou lásku, aby nás zbavil té nešťastné a ďáblem vylhané představy, podle které Bůh vystupuje jako obecní úřad, který vydává nekompetentní vyhlášky a nařízení a bezcitně a mocensky sleduje jejich dodržování. Všechna jeho přikázání vycházejí z hluboké lásky k člověku a nemají jiný smysl než ukazovat mu jasnou cestu i tehdy, když plně nechápe a není schopen odhadnout nepříznivé důsledky svého svévolného jednání.

Abychom mohli věrohodně předat Ježíšovo poselství, potřebujeme však obnovovat a posilovat svou „autoritu“ svým vlastním vysokým „mistrovstvím“, v jakém následuje svého Mistra. To je také jeden z důvodů, abychom byli svatí a aby byli svatí v první řadě kněží. Oni mají být přímými prostředníky Ježíšova „mistrovství“. Autorita Círky stojí v první řadě na svatosti kněží. Za tu se modleme a přinášíme oběti.

-š-



## TELEVIZE NOE

■ Vysílání denně 8.00 - 12.00 a 18.00 - 24.00

■ Denně: 8.00; 18.00; 21.35 - Dnešek v kalendáři

■ 11.45; 18.35 - Pohádka ■ Po-Pá: 11.55; 20.00 - Z pokladů duše

Podrobnosti na [www.tvnoe.cz](http://www.tvnoe.cz) ■ Změna programu vyhrazena.

**Ne 10. 6.:** 8.02, 18.03 Malý biblický příběh (31) 8.05 Highlight (18) 8.35 Na koberečku (24) 8.50 Pomoc církvi v nouzi se představuje 9.00 Hledači dobrých zpráv 9.15, 16.05 Prebudení východ 9.45 Pro vita mundi s Bělou Gran Jensen 10.30 Mše svatá o slavnosti Nejsvětějšího Kristova Těla a Krve 11.45 Kouzelná tužka 11.53, 20.00 Z pokladů duše 11.55 Modlitba Anděl Páně z Vatikánu (L) 12.15 2000 let křesťanství (7/13) 16.35 Hlubinami vesmíru (5) 17.35 Mexico-City 18.10 Ježíšovo království (5) 18.40 P. Richard Henkes 19.10 Mezi nebem a zemí (18) 19.40 Atlas Charity 19.50 Zprávy TV LUX 20.05 Octava dies 20.35 Mater - Iva Bittová 22.05 Čtème z křesťanských periodik 22.25 Misijní magazín - Bangladéš 23.30 Pro vita mundi, tentokrát s MUDr. Benditem Garcia N'Dua 24.00 Poltón klub (27).

**Po 11. 6.:** 8.05, 18.05 Taková bývalá vesnice 8.30, 21.40 Na koberečku (24) 8.45 Hledači dobrých zpráv 9.00 Noční univerzita - Mons. Josef Hrdlička 10.00, 18.55, 24.30 Heraklion, El Escorial, Grand Canyon 10.30, 23.55 Octava dies 11.00, 21.00 Pro vita mundi s Bělou Gran Jensen (2) 11.40 Videoklip 11.45, 18.35 Kouzelná tužka 11.55, 20.00 Z pokladů duše 12.00 Anděl Páně s Radiem Proglas 12.05 Pro vita mundi, tentokrát s Petrem Levičkem 12.45 Prání 16.05 Po stopách apoštola Pavla (5/7) 16.35 Kdo chce kam 17.05 Sýrie 18.45 Pomoc církvi v nouzi se představuje 19.15 2000 let křesťanství (7/13) 20.05 Mezi nebem a zemí (19) 20.45 Čtème z křesťanských periodik 21.55 Noční univerzita - P. Marián Gavenda 22.55 Repríza Noemovy pošty.

**Út 12. 6.:** 8.05 Highlight (18) 8.35 Mezi nebem a zemí (19) 9.15 Videoklip 9.20, 24.30 Palengue, Meknes, Budapeštský parlament 9.45 Sýrie 10.45 Atlas Charity - Dům pokojného stáří sv. Antonína 10.50 Poltón klub (27) 11.45, 18.35 Kouzelná tužka 11.55, 20.00 Z pokladů duše - Každý má svůj Zenith 12.00 Anděl Páně s Radiem Proglas 12.05 Musica in Vatican 16.05 Prebudení východ 18.05 Dětská televize 18.45 Hledači dobrých zpráv 19.00 Přírodní zářky Evropy (11) 20.05 Jubileum mladých 21.10 Octava dies 21.35 Mládežnická omša 22.30 Sýrie 23.30 2000 let křesťanství (7/13) 24.00 Lumen (19) 00.45 Palengue.

**St 13. 6.:** 8.05 Cheopsova pyramida, Palác Knossos, Tozeur 8.35, 8.45 Videoklip 8.40 Atlas Charity - Dům pokojného stáří sv. Antonína 8.50 Dětská televize 9.20 Hlubinami vesmíru (5) 10.25, 23.05 Generální audience papeže Benedikta XVI. 11.45, 18.35 Klaunský pohádkový kufřík 11.55, 19.55 Z pokladů duše - Duchovní zeď 12.00 Anděl Páně s Radiem Proglas 12.05 Kdo chce kam 12.35 Prebudení východ 16.00 Pro vita mundi, tentokrát s Petrem Levičkem 17.00, 22.05 Noční univerzita - Mons. Josef Hrdlička 18.02 Highlight (18) 18.45 Léta letí k andělům 19.10 Pro vita mundi s Bělou Gran Jensen (2) 20.00 Zprávy TV LUX 20.10 Poltón klub (27) 21.05 2000 let křesťanství (8/13) 21.50 Atlas Charity - CHOPS Frýdek-Místek 21.55 Zlíchov jindy a dnes 00.25 Mezi nebem a zemí (19).

**Čt 14. 6.:** 8.05, 19.05 Léta letí k andělům 8.30 Baterka 9.00 Noční univerzita - P. Marián Ga-

venda 10.00 Poltón klub (27) 10.55 Zlíchov jindy a dnes 11.10 Zprávy TV LUX 11.15, 22.30 Heraklion, El Escorial, Grand Canon 11.45, 18.35 Kouzelná tužka 11.55, 20.00 Z pokladů duše - Každý má svůj Zenith 12.00 Anděl Páně s Radiem Proglas 12.05, 16.05 Přírodní zářky Evropy 17.05, 21.15 Taková bývalá vesnice 17.30, 24.00 Kdo chce kam 18.05 Tandem kvíz (8) 18.45 Hledači dobrých zpráv 20.05 Lumen 2000 (19) 20.35 Pro vita mundi s Janem Ostroľuckým 21.45 2000 let křesťanství (8/13) 23.00 Sýrie 00.30 Pro vita mundi, tentokrát s Petrem Levičkem.

**Pá 15. 6.:** 8.05, 17.25, 22.45 2000 let křesťanství (8/13) 8.50 Lumen 2000 (19) 9.20, 21.35 Jubileum mladých 10.20, 21.05, 24.00 Palengue, Meknes, Budapeštský parlament 10.50, 00.30 Na koberečku (24) 11.05 Prání 11.20 Taková bývalá vesnice 11.50, 18.35 Kouzelná tužka 11.58, 20.00 Z pokladů duše - Duchovní zeď 12.00 Ježíšovo království (5) 12.30, 19.30, 22.35 Tandem kvíz (8) 16.00 Opakování generální audience Benedikta XVI. 18.05 Žit cestou (2) 18.45 Zprávy TV LUX 18.55 Baterka 19.25 Tandem kvíz (8) 20.05 Záznam koncertu souboru Ondrášek 21.05 Po stopách apoštola Pavla (5/7) 22.35 Kdo chce kam 23.05 Noční univerzita - P. Marián Gavenda 24.00 Po stopách apoštola Pavla (4/7) 00.30 Na koberečku (24) 00.45 Zprávy TV LUX.

**So 16. 6.:** 8.02, 11.55, 20.00 Malý biblický příběh (32) 8.05 Highlight (18) 8.45 Ježíšovo království (5) 9.15, 19.00 Agua Azul, Kapský poloostrov, Everglades 9.45 Čtème z křesťanských periodik 9.55 Dětská televize 10.25 Tandem kvíz (8) 10.55 Zprávy TV LUX 11.15, 16.35, 23.50 Po stopách apoštola Pavla (5/7) 11.45, 18.35 Klaunský pohádkový kufřík 12.00 Anděl Páně s Radiem Proglas 12.05 Sýrie 16.05 Křížovky Svátí Karáska 17.05 Noční univerzita - Mons. Josef Hrdlička 18.05 Highlight (19) 18.45 Jan Fišer - malíř a karikaturista 19.30 Život bez předsudků - Útěk není turistika 20.05 Nová šance 21.05 Videoklip 21.10 Na koberečku (24) 21.25 Léta letí k andělům 21.55 Poltón klub (27) 22.50 Večerná univerzita - Juraj Vittek 00.20 Tandem kvíz (8).

**Ne 17. 6.:** 8.02, 18.03 Malý biblický příběh (33) 8.05 Highlight (19) 8.35 Na koberečku (24) 8.50 Zlíchov jindy a dnes 9.00 Učiň mě, Pane, nástrojem! 9.15, 16.05 Léta letí k andělům 9.45 Pro vita mundi s Janem Ostroľuckým 10.30 Mše svatá z kostela sv. Václava s farností Ostava-Hrabůvka (L) 11.45 Kouzelná tužka 11.53, 20.00 Z pokladů duše 11.55 Modlitba Anděl Páně z Vatikánu (L) 12.15 2000 let křesťanství (8/13) 16.35 Hlubinami vesmíru (5) 17.35 Kde končí naděje, začíná peklo 18.10 Ježíšovo království (6) 18.40 Stavitelé chrámů 19.10 Mezi nebem a zemí (18) 19.40 Atlas Charity - CHOPS Frýdek-Místek 19.50 Zprávy TV LUX 20.05 Octava dies 20.35 Tvorba studentů filmových škol 22.05 Čtème z křesťanských periodik 22.25 Jubileum mladých 23.30 Pro vita mundi, tentokrát s Petrem Levičkem 24.00 Poltón klub (27).

## Recenze knihy Josefa Hrdličky „Probuď se, citero a harfo“

Myslím, že mnoho olomouckých občanů zná otce biskupa Mons. Hrdličku jen z pontifikálních mší svatých v katedrále sv. Václava, kde slouží po boku otce arcibiskupa. Chci proto upozornit na jeho vynikající básnické a meditativní nadání.

Jako doklad z jeho několika publikací leží přede mnou malá, s estetickým vkusem vytisknutá knížka, která má podtitul „Úvahy a meditace nad žalmem“. Autor ji věnuje „všem, kdo se modlí breviář“. Breviář je pokladnice žalmů, které slouží k denní-



mu pozvednutí duše k Bohu. Celá starozákonní Kniha žalmů obsahuje poklad nejstarších a nehlubších modliteb lidstva. Dokládá hojnými ukázkami, jak harfa nebo loutna, starobylé strunné nástroje, doprovázely odedávna zpěv člověka, když v modlitbě hovořil s Bohem. Dialog s Bohem pozvedá mluvenou řeč člověka do podoby písně, v níž každé mluvené slovo vzletá, přijímá jakoby nový kvalitu vroucího a čistého tónu melodie, protože hovořit s Bohem je děj, který přesahuje možnosti slov v obvyklé chladné kalkulaci běžné konverzace či sdělení. Dodává slovům vnitřní napětí, jásot i bázeň, rozechvění, inspiraci, vzrušující, ba dokonce extatický charakter. Tato vnitřní potřeba modlitby stojí u kolébky veškerého umění. I poezie, zpěv a vznik hudebních nástrojů mají právě zde svůj původ. ... Ale kromě toho, že Hospodina oslavujeme citerou a harfou, tedy nástroji, jež doprovázejí zpěv, vyjadřuje např. 9. verš 57. žalmu cosi mnohem hlubšího: „**Probuď se již, má duše, probuď se, citero a harfo!**“

Sv. František z Assisi se modlil: „Učiň mě, Pane, nástrojem!“ Přijmeme onu metaforu i pro

toto naše téma. Cožpak není každý člověk stvořen, aby se stal nástrojem k oslavě Boží jako ona mnohostrunná harfa či loutna nebo citera?

Autor dále uvádí, jak lidská duše dovedla v průběhu staleti vyjádřit ve slovech žalmů city lásky, radosti a naděje, úžasu, touhy, horlivosti, nadšení, vděčnosti a soucitu, ale na druhé straně i nenávisti vůči zlu (které však neopravňuje k nenávisti vůči člověku, i když je nositelem tohoto zla). V žalmech, kde lid v tísni a ohrožení volá k Bohu, se objevuje i strach, že nepřítel zvítězí. Zde je Bůh naše jediná a poslední naděje!

Závěrem cituje autor P. Šuránka při jedné z jeho promluv k bohoslovcům: „... *Žalmy jsou jako naše zvony: stále zvoní stejně, a přece znějí jinak jednotlivým srdcím za různých okolností. ... Ne ony jinak zvoní. To lidské srdce je jinak naladěno a ony svými tóny jeho náladu podchycují, zesilují, prohlubují, zušlechťují, zvedají, posvěcují, nesou k výšinám. Už staletí. A žalmy tak činí tisíciletí. Pomáhají nám odtrhnout srdce od země, zvedat je, aby se rozezvučelo oním čtverým laděním modlitby: klaněním, díkem, smírem a prosbou.*“

Nakonec zaznívá opět autorovo meditativní rozvedení žalmových výkřiků: „Všechna díla Páně, velebte Pána! Země, velebte Pána! Lidé, velebte Pána!“

Knihu vydalo Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří v roce 2006 v bibliofilské úpravě (formát 14 x 14 cm, tvrdé desky, křídový papír a 36 barevných ilustrací z církevních knih XV. století, které zapůjčila ze svého depozitáře Metropolitní kapitula katedrály sv. Václava v Olomouci).

-těl-



V ulicích jihomoravské metropole začal již 8. ročník veřejné charitativní sbírky „**Brněnská akce cihla**“. Na sbírkových stanovištích mohou lidé opět pomoci rozvíjet služby Chráněného bydlení sv. Michaela pro lidi s mentálním postižením a autismem. Za příspěvek dostanou dárci cihlu, kterou si mohou odnést domů, nebo ji podepsanou nechat na stanovišti. Pořadatelé je poté použijí při plánovaných rekonstrukcích. Výtěžek letošní sbírky je určen především na rekonstrukci dvou objektů za účelem rozvoje služeb pro lidi s mentálním postižením. Jde o faru v Dolních Věstonicích a bývalou mateřskou školku ve Skryjích. Tyto budovy v první fázi využívány lidmi s mentálním postižením a autismem k rekreaci a volnočasovým aktivitám. V příštích letech také zde vzniknou chráněná bydlení. Možnost žít ve vlastní domácnosti a osamostatnit se tak získá dalších 12 lidí.

Brněnská akce cihla pokračuje **ve dnech 9.–15. 6. 2007 na těchto stanovištích**: Hypermarket Globus, nákupní a zábavní centrum Olympia, obchodní centrum Futurum.

**Koordinátor Brněnské akce cihla 2007**: Barbora Burešová, mobil 731 402 601; e-mail: [barbora.buresova@caritas.cz](mailto:barbora.buresova@caritas.cz).

Veškeré informace o Oblastní charitě Brno, Brněnské akci cihla a Chráněném bydlení sv. Michaela, naleznete na [www.charitabrno.cz](http://www.charitabrno.cz) a na [www.akcecihla.cz](http://www.akcecihla.cz).

Bc. Karel Kosina, ředitel Oblastní charity Brno  
tel. 545 210 672

### Římskokatolická farnost Sázava vás zve na POUŤ K SV. PROKOPOVI

Úterý 3. července 2007 – pěší pouť do Sázavy: 10.00 odchod z Chotouně od kostela ● Středa 4. července 2007 – malá pouť; 8.30 mše svatá kolínského vikariátu, 10.30 mše svatá – kněžská pouť, hlavní celebrant P. Benedikt Holota OFM ● Sobota 7. července 2007 – 17.00 pobožnost křížové cesty v „Prokopově brázdě“, 21.30 celonoční adorace v kryptě kostela ● **Neděle 8. července 2007** – velká pouť, 9.00 zakončení adorace, svátostné požehnání, 10.30 slavná mše svatá, slaví apoštol. nuncius, arcibiskup Mons. Diego Causero, 14.00 koncert křesťanské hudby – manželé Radovi.

**Další informace**: Římskokatolická farnost Sázava, Zámecká 75, 285 06 Sázava; tel.: 776 141 827; [www.svprokop-sazava.cz](http://www.svprokop-sazava.cz); e-mail: [farnost@svprokop-sazava.cz](mailto:farnost@svprokop-sazava.cz).

**Institut františkánských studií zve všechny křesťany, kteří chtějí prohloubit svůj duchovní život v duchu františkánské spirituality, k formačnímu studiu v roce 2007-2008.**

IFS je pomocí při formaci bratřím a sestrám františkánských společenství zasvěceného života, ale též členům Sekulárního františkánského řádu i všem křesťanům, kteří mají hluboký zájem o tuto spiritualitu. Studijní texty a informace o studiu jsou zveřejňovány průběžně na internetových stránkách IFS <http://web.katolik.cz/ifs>. Jsme vděční, že server [katolik.cz](http://web.katolik.cz) nám poskytuje webhosting zdarma.

Formační studium probíhá systémem spirálových osnov po dobu tří let. Každý rok mohou být přijímáni noví posluchači. Přednášky probíhají jedenkrát za měsíc. Vyučuje se od září do června. Formační studium probíhá semestrálně. Jeden semestr tvoří 4 přednáškové dny a 1 den, který je vyhrazen pro zkoušení. Celé studium probíhá zároveň v Praze a Olomouci. Posluchači nejsou povinni skládat zkoušky, avšak ti, kteří mají zájem o získání interního diplomu o absolvování Institutu františkánských studií, musí složit zkoušky ze všech předmětů po celé tři roky studia. Každý posluchač platí po celou dobu studia poplatek 500 Kč ročně. Z těchto příspěvků se hradí veškeré provozní náklady Institutu františkánských studií. Posluchačům, kteří se nacházejí ve velmi těžké finanční situaci, je tento poplatek prominut.

Veškerá činnost IFS je založena na obětavosti vyučujících i posluchačů. Přes mimořádnou skromnost však IFS potřebuje nutné finanční prostředky pro svou činnost. Často se stává, že lidé chtějí navštěvovat IFS, ale i oněch 500 Kč je pro ně velká částka. Ze zkušenosti víme, že není možné, abychom zvyšovali tyto poplatky. Prosíme proto pokorně všechny, kteří byste nás mohli podpořit, o Vaši laskavou pomoc. Číslo našeho účtu je: 167611540/0300. Kéž Pán odplatí všem dárčům svým požehnáním!

Formulář přihlášky najdete na našem webu. Dotazy posílejte na e-mail: [ludmilaosf@volny.cz](mailto:ludmilaosf@volny.cz) nebo tel.: 728 976 795.

V Kristu našemu Pánu Vás zdraví  
SM Ludmila Pospíšilová OSF, předsedkyně IFS

## Liturgická čtení

### Neděle 10. 6. – 10. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Král 17,17–24  
Ž 30(29),2+4.5–6.11+12a+13b  
Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*)

2. čt.: Gal 1,11–19  
Ev.: Lk 7,11–17  
Slovo na den: *Přistoupil k mým a dotkl se jich.*

### Pondělí 11. 6. – památka sv. Barnabáše

1. čt.: Sk 11,21b–26; 13,1–3  
Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4.5–6  
Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)

Ev.: Mt 10,7–13  
Slovo na den: *Ať na něm spočine váš pokoj.*

### Úterý 12. 6. – ferie

1. čt.: 2 Kor 1,18–22  
Ž 119(118),129.130.131.132.133.135  
Odp.: 135a (*Ukaž, Pane, jasnou tvář svému služebníku!*)

Ev.: Mt 5,13–16  
Slovo na den: *Čím bude osolena?*

### Středa 13. 6. – památka sv. Antonína z Padovy

1. čt.: 2 Kor 3,4–11  
Ž 99(98),5.6.7.8.9  
Odp.: srov. 9c (*Svatý jsi, Hospodine, náš Bože!*)

Ev.: Mt 5,17–19  
Slovo na den: *Příkázání – jimi se řídit a jim učit.*

### Čtvrtek 14. 6. – ferie

1. čt.: 2 Kor 3,15–4,1.3–6  
Ž 85(84),9ab+10.11–12.13–14  
Odp.: srov. 10b (*Velebnost Páně bude sídlit v naší zemi.*)

Ev.: Mt 5,20–26  
Slovo na den: *Jsi s ním na cestě.*

### Pátek 15. 6. – slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

1. čt.: Ez 34,11–16  
Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6  
Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

2. čt.: Řím 5,5–11  
Ev.: Lk 15,3–7  
Slovo na den: *Za tou ztracenou.*

### Sobota 16. 6. – památka Nep. Srdce Panny Marie

1. čt.: Iz 61,9–11  
1 Sam 2,1.4–5.6–7.8abcd  
Odp.: srov. 1a (*Mé srdce jáásá v Bohu, mém spasiteli.*)

Ev.: Lk 2,41–51  
Slovo na den: *Hledali ho.*

## Breviář pro laiky

Uvedení do první modlitby dne:	NE 10. 6.	PO 11. 6.	ÚT 12. 6.	ST 13. 6.	ČT 14. 6.	PÁ 15. 6.	SO 16. 6.
Antifona	919	1389	949	1734	980	772	1653
Žalm	784	783	783	783	784	783	783
<b>Ranní chvály:</b>							
Hymnus	920	1673	949	1734	981	772	1653
Antifony	920	935	950	965	981	773	1014
Žalmy	921	936	950	965	981	813	1014
Kr. čtení a zpěv	923	1674	953	1735	985	773	1654
Antifona k Zach. kantiku	698	1389	953	1735	985	774	1384
Prosby	924	1675	953	1724	985	774	1655
Záv. modlitba	698	1389	954	1390	986	774	1384
<b>Modlitba během dne:</b>							
Hymnus	925	940	954	970	986	1264	1018
Antifony	925	940	955	971	987	775	1019
Žalmy	926	940	955	971	987	1265	1019
Krátké čtení	927	1684	957	973	989	775	1021
Záv. modlitba	698	1389	957	973	990	774	1022
<b>Nešpory:</b>							
Hymnus	915	929	1677	959	1736	768	1024
Antifony	916	929	945	960	976	769	1025
Žalmy	916	930	945	960	976	769	1025
Kr. čtení a zpěv	918	933	1680	962	1737	771	1027
Ant. ke kant. P. M.	698	699	1390	962	1731	771	699
Prosby	918	933	1681	963	1737	771	1028
Záv. modlitba	698	698	1389	963	1390	774	700
<b>Kompletář</b>	1238	1242	1247	1250	1254	1238	1242

## FILMY NA DVD

## PAPEŽ JAN PAVEL II.

Scénář a režie John Kent Harrison • Hudba Marco Frisina

Dvojdílný hraný film o životě Jana Pavla II. začíná dramatickou scénou atentátu na papeže v roce 1981, pokračuje vzpomínkovou pasáží na léta strávená v Polsku a následně zachycuje nejdůležitější momenty jeho pontifikátu, a to až do papežovy smrti. Místy se hrané pasáže prolínají s dokumentárními záběry. Díky konzultacím s nejbližšími spolupracovníky Jana Pavla II. film zachycuje i méně známé obrazy z papežova soukromí. DVD obsahuje také videoklip, život Jana Pavla II. v datech, včetně stručné charakterizace jeho pontifikátu a rovněž text modlitby o jeho přímluvu.

Paulinky • 2 DVD, český dabing, 180 minut, 599 Kč

## PUTOVÁNÍ K HRANICÍM STVOŘENÍ I • NAŠE SLUNEČNÍ SOUSTAVA

Američtí autoři předkládají široké veřejnosti v působivé obrazové zkratce výsledky posledních výzkumů Slunce a planet naší sluneční soustavy. Porovnáním podmínek na jednotlivých kosmických tělesech poukazují v závěru videokazety na zřetelnou výjimečnost Země jako jediného tělesa sluneční soustavy, na němž je prokázán život, vrcholící druhem homo sapiens. Autoři si pak kladou otázku, zda tato jedinečná souhra fyzikálních, chemických a biologických podmínek má nějakou hlubší filozofickou příčinu a nacházejí ji v Bohu jako Tvůrci světa, ve shodě s biblickým poselstvím, jak je šíří křesťanství. Odborná spolupráce na české verzi: Dr. Jiří Grygar.

Rosa, s.r.o. • 49 minut, 299 Kč

## PUTOVÁNÍ K HRANICÍM STVOŘENÍ II • MLÉČNÁ DRÁHA A HLUBINY VESMÍRU

Dokument vychází z nejnovějších astronomických názorů o Mléčné dráze jako našem širším kosmickém domově. Autoři dokládají, že současné vrcholné výsledky přírodních věd souhlasí s biblickými názory na Boha jako Tvůrce světa ve velmi hlubokém souladu a smyslu.

Rosa, s.r.o. • 49 minut, 299 Kč

## MATKA TEREZA

Režie Orlando Corradi

Animovaný film pro celou rodinu o životním hrdinství ženy, která díky lásce k Bohu byla inspirována konat dobro. V období mezi první a druhou světovou válkou se Matka Tereza ocitá v daleké Kalkatě, kde se záhy stává nejzářnější šířitelkou Ježíšovy lásky k bližnímu. V roce 1979 obdržela za své činy Nobelovu cenu míru. Matka Tereza zemřela roku 1997 tak, jak žila – obklopena dětmi a chudými.

MIDO Film Brno • Český a slovenský dabing, české titulky, 93 minut, 150 Kč

## ŽIVOT ZA ŽIVOT - MAXMILIÁN KOLBE

Režie Krzysztof Zanussi • Hudba Wojciech Kilar

Červenec 1941 – mladý Slezan Jan uprchl z koncentračního tábora v Osvětimi. Za útěk tohoto uprchlíka odsoudí velitel tábora Fritsch 10 vězňů k uzavření do bunkru, kde pomalu přichází smrt hladem. Když jeden z nich díky tomuto rozsudku smrti zkolabuje, františkánský kněz Maxmilián Maria Kolbe obětuje místo něho svůj vlastní život. Od této chvíle neprchá Jan jen před gestapem, ale také před svou vlastní vinou, která způsobila Kolbeho smrt.

MIDO Film Brno • Český dabing, 91 minut, 150 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo – tel./fax 585 222 803

Maticе cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese [www.maticecm.cz](http://www.maticecm.cz)

772 00 Olomouc 2

147/2002

P.P.

D + I

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Maticе cyrilometodějská s. r. o.